

DUMPAD ELLER SUBVENTIONERAD IMPORT

Innehållsförteckning

[ ]

Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen	1001
Rådets förordning (EG) nr 597/2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen	1041
Kommissionens beslut nr 1889/98/EKSG om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen	1090
Kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen	1200

Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning),

med beaktande av kommissionens förslag, och
av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen har ändrats flera gånger på väsentliga punkter. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) De multilaterala handelsförhandlingar som avslutades 1994 ledde till nya avtal om tillämpningen av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet (nedan kallat GATT). Mot bakgrund av den olikartade karaktär som de nya reglerna för dumpning respektive subventioner har är det också lämpligt att det finns separata gemenskapsregler inom vart och ett av dessa två områden. Följaktligen har reglerna om skydd mot subventioner och utjämningstullar tagits in i en särskild förordning.

(3) Avtalet om dumpning, det vill säga avtalet om tillämpning av artikel VI i 1994 års GATT-avtal (nedan kallat *1994 års antidumpningsavtal*), innehåller detaljerade regler som särskilt avser beräkningen av dumpningens omfattning, förfaranden för att inleda och genomföra undersökningen, inbegripet fastställande och behandling av faktiska uppgifter, införande av provisoriska åtgärder, införande och uttag av antidumpningstullar, antidumpningsåtgärdernas varaktighet och översyn av antidumpningsåtgärder samt offentliggörande av uppgifter om antidumpningsundersökningar. För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av dessa regler bör innehållet i avtalet i möjligaste mån tas in i gemenskapslagstiftningen.

(4) För att upprätthålla jämvikten mellan de rättigheter och förpliktelser som fastställs i GATT, är det vid tillämpningen av dessa regler av väsentlig betydelse att gemenskapen tar hänsyn till hur de tolkas av gemenskapens viktigaste handelsparter.

(5) Det är önskvärt att tydliga och detaljerade regler fastställs för beräkning av normalvärdet. I synnerhet bör ett sådant värde i samtliga fall fastställas på grundval av representativa försäljningar vid normal handel i exportlandet. Det bör ges vägledning i när parter kan anses förbundna med varandra när det gäller att fastställa om dumpning förekommer. Det är tillrådligt att fastställa de förhållanden under vilka försäljning på hemmamarknaden kan anses ske med förlust och kan lämnas utan avseende och under vilka den återstående försäljningen, det konstruerade normalvärdet eller försäljningen till tredjeland istället får användas. Det är också korrekt att föreskriva en lämplig kostnadsfördelning, även i inledningsskedet, och att tillhandahålla riktlinjer för vad som ska avses med "inledningsskede" och omfattningen av och metoden för fördelningen. När normalvärdet konstrueras är det också nödvändigt att ange den metod som ska tillämpas för att bestämma storleken på beloppen för försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader samt den vinstmarginal som bör inräknas i värdet.

(6) När normalvärdet fastställs för länder utan marknadsekonomi, bör regler fastställas för val av ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi som ska användas för detta ändamål och, om det inte är möjligt att hitta ett lämpligt tredjeland, att föreskriva att normalvärdet får fastställas på någon annan godtagbar grund.

(7) Det är tillrådligt att definiera exportpriset och att ange de justeringar som ska göras i de fall det bedöms vara nödvändigt att rekonstruera detta pris på grundval av det första priset på den öppna marknaden.

(8) För att säkerställa en rättvis jämförelse mellan exportpris och normalvärde är det tillrådligt att förteckna de faktorer som kan påverka priserna och deras jämförbarhet samt att fastställa särskilda regler för när och hur justeringarna bör göras, inbegripet det faktum att dubbla justeringar bör undvikas. Det är också nödvändigt att föreskriva att jämförelser får göras på grundval av genomsnittspriser även om enskilda exportpriser får jämföras med ett genomsnittligt normalvärde om dessa priser varierar mellan kunder, regioner eller tidsperioder.

(9) Det är nödvändigt att föreskriva tydliga och detaljerade riktlinjer för bedömningen av de faktorer som kan vara av betydelse vid fastställandet av huruvida den dumpade importen har vållat väsentlig skada eller hotar att vålla skada. Vid fastställandet av att den berörda importens volym och prisnivå har vållat gemenskapsindustrin skada bör effekten av andra faktorer också uppmärksammas, särskilt de rådande marknadsvillkoren i gemenskapen.

(10) Det är lämpligt att definiera begreppet ”gemenskapsindustri” och att föreskriva att parter som är förbundna med exportörer kan uteslutas från denna industri samt att definiera begreppet ”stå i ekonomisk intressegemenskap med”. Det är också nödvändigt att föreskriva om antidumpningsåtgärder som vidtas till förmån för producenterna i en region i gemenskapen, och att ange riktlinjer för hur en sådan region ska definieras.

(11) Det är nödvändigt att fastställa vem som kan inge ett klagomål om antidumping, inbegripet i vilken omfattning det bör stödjas av gemenskapsindustrin, samt vilka uppgifter om dumping, skada och orsakssamband ett sådant klagomål bör innehålla. Det är också tillrådligt att närmare ange förfaranden för hur klagomål ska avvisas eller hur förfaranden ska inledas.

(12) Det är nödvändigt att fastställa på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver och att de bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också önskvärt att klart ange vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till känna, framföra sina synpunkter och lämna uppgifter inom bestämda tidsfrister för att dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas. Det är även lämpligt att fastställa de villkor enligt vilka en berörd part får ta del av och yttra sig om de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör även samarbeta vid inhämtandet av uppgifter.

(13) Det är nödvändigt att fastställa på vilka villkor preliminära tullar får införas, inbegripet villkoret att de inte får införas tidigare än 60 dagar eller senare än nio månader efter det att ett förfarande har inletts. Av administrativa skäl är det också nödvändigt att fastställa att sådana tullar i samtliga fall får införas av kommissionen, antingen direkt för en nio månadersperiod eller i två etapper om sex respektive tre månader.

(14) Det är nödvändigt att närmare ange förfaranden för godtagande av åtaganden som undanröjer dumping och skada i stället för att införa preliminära eller slutgiltiga tullar. Det är även lämpligt att fastställa konsekvenserna av överträdelse av eller återtagande av ett åtagande och att fastställa att preliminära tullar kan införas vid misstanke om överträdelse eller när ytterligare undersökningar är nödvändiga för att

komplettera undersökningsresultatet. Vid godtagandet av ett åtagande bör det tillses att det föreslagna åtagandet och dess genomförande inte medför någon konkurrensbegränsning.

(15) Det är nödvändigt att föreskriva att ett förfarande normalt, oberoende av om slutgiltiga åtgärder vidtas eller ej, ska avslutas inom tolv månader och under inga omständigheter senare än 15 månader efter det att undersökningen inleddes. En undersökning eller ett förfarande bör avslutas om dumpningen är minimal eller skadan är försumbar, och de begreppen bör definieras. Om åtgärder ska vidtas är det nödvändigt att föreskriva att undersökningen ska avslutas och att fastställa att åtgärderna bör ligga på en nivå som understiger dumpningsmarginalen om en sådan lägre nivå är tillräcklig för att avhjälpa skadan. Om stickprov ska tas är det nödvändigt att närmare fastställa en metod för beräkning av åtgärdsnivån.

(16) Det är nödvändigt att föreskriva ett retroaktivt uttag av provisoriska tullar om detta bedöms vara lämpligt och att närmare ange de omständigheter som kan leda till att tullar tillämpas retroaktivt för att undvika att verkan av de slutgiltiga åtgärder som ska tillämpas undergrävs. Det är även nödvändigt att föreskriva att tull kan tas ut retroaktivt vid brott mot eller återtagande av åtaganden.

(17) Det är nödvändigt att föreskriva att åtgärderna ska upphöra att gälla efter fem år om det inte genom en översyn framkommer att de bör upprätthållas. När det lämnats tillräckliga bevis för att omständigheterna har förändrats är det även nödvändigt att bereda möjlighet för interimsoversyn eller undersökningar för att bestämma huruvida återbetalning av antidumpingstullar är berättigad. Det bör även fastställas att vid varje ny beräkning av dumpningen, som kräver en rekonstruktion av exportpriser, tullar inte ska behandlas som en kostnad som uppkommit mellan import och återförsäljning om tullen i fråga återspeglas i priset på de produkter som är föremål för åtgärder i gemenskapen.

(18) Det är nödvändigt att särskilt föreskriva att en omvärdering av exportpriser och dumpningsmarginaler ska göras i de fall då tullen absorberas av exportören genom någon form av kompensationsarrangemang och åtgärderna inte återspeglas i priset på de produkter som är föremål för åtgärder i gemenskapen.

(19) 1994 års antidumpningsavtal innehåller inga bestämmelser om kringgående av antidumpningsåtgärder, även om det i ett särskilt ministerbeslut inom GATT konstateras att kringgående utgör ett problem vilket hänskjutits till GATT:s antidumpningskommitté för avgörande. Eftersom de multilaterala förhandlingarna hittills inte har lett till några resultat och i avvaktan på resultatet av att frågan hänskjutits till Världshälsoorganisationens (WTO) antidumpningskommitté är det nödvändigt att i gemenskapslagstiftningen ha bestämmelser för att reglera sådana tillvägagångssätt, inbegripet enkel ihopsättning av varor inom gemenskapen eller i tredjeland, vars huvudsakliga syfte är att kringgå antidumpningsåtgärder.

(20) Det är också önskvärt att klargöra vilka bruk som utgör kringgående av gällande åtgärder. Kringgående kan ske antingen inom eller utanför gemenskapen. Följaktligen bör det föreskrivas att den befrielse från de utvidgade tullarna som får beviljas importörer i enlighet med denna förordning även ska kunna beviljas exportörer när tullar utvidgas i syfte att motverka sådant kringgående som sker utanför gemenskapen.

(21) Det är tillrådligt att tillåta att antidumpningsåtgärderna tillfälligt upphör att gälla om det inträder sådana tillfälliga förändringar i marknadsförhållandena som gör att åtgärderna tillfälligtvis inte är ändamålsenliga.

(22) Det är nödvändigt att föreskriva att import som är föremål för en undersökning kan bli föremål för registrering vid importtillfället för att åtgärder mot denna import ska kunna vidtas i efterhand.

(23) För att säkerställa att åtgärderna genomförs korrekt är det nödvändigt att medlemsstaterna övervakar och till kommissionen rapporterar om importen av de produkter som är föremål för undersökning eller för åtgärder samt de tullbelopp som har uttagits i enlighet med denna förordning.

(24) Det är nödvändigt att föreskriva att samråd med en rådgivande kommitté regelbundet ska äga rum vid bestämda tidpunkter under undersökningens gång. Kommittén bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

(25) Information som lämnas till medlemsstaterna i rådgivande kommittén är ofta ytterst teknisk och inbegriper en detaljerad ekonomisk och juridisk analys. För att medlemsstaterna ska ha tillräckligt med tid för att granska denna information bör den överföras till medlemsstaterna vid en lämplig tidpunkt före den dag för ett möte som fastställts av ordföranden i rådgivande kommittén.

(26) Det är tillrådligt att föreskriva kontrollbesök för att kontrollera de uppgifter som lämnats om dumpning och skada. Dessa besök bör dock ske på villkor att korrekt besvarade frågeformulär har mottagits.

(27) För att undersökningarna ska kunna slutföras inom utsatta tidsfrister är det väsentligt att det tas stickprov om antalet parter eller transaktioner är stort.

(28) När parter inte samarbetar på ett tillfredsställande sätt är det nödvändigt att föreskriva att andra uppgifter kan användas för att konstatera de faktiska omständigheterna och att dessa uppgifter kan vara mindre gynnsamma för parterna än om de hade samarbetat.

(29) Bestämmelser bör antas om behandling av konfidentiella uppgifter så att affärshemligheter inte röjs.

(30) Det är väsentligt att föreskriva att de parter som uppfyller villkoren för detta ska få ta del av de viktigaste omständigheterna och övervägandena på ett korrekt sätt och att detta med hänsyn till beslutsgången i gemenskapen ska ske inom en tidsfrist som gör det möjligt för dem att bevaka sina intressen.

(31) Det är lämpligt att föreskriva ett förvaltningssystem genom vilket argument kan framföras för huruvida åtgärder ligger i gemenskapens intresse, inbegripet konsumenternas intresse, och att fastställa tidsfrister inom vilka sådana uppgifter ska lämnas samt de berörda parternas rätt att få ta del av uppgifter. *Rättelse, EUTL 7, 2010.*

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 – Principer

[1001] 1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

3. Exportlandet ska normalt vara ursprungslandet. Ett mellanliggande land kan emellertid betraktas som exportland, utom när produkterna exempelvis endast omlastas i det landet, när de inte har tillverkats där eller när det inte finns något jämförbart pris för produkterna i det landet.

4. Vid tillämpningen av denna förordning avses med ”likadan produkt” en produkt som är identisk med, dvs. i alla avseenden likadan som, produkten i fråga, eller, om en sådan produkt inte finns, en annan produkt som har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper, även om den inte i alla avseenden är likadan.

Artikel 2 – Fastställande av dumpning

A. Normalvärde

[1002] 1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

Priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

I syfte att bestämma om två parter är förbundna med varandra får hänsyn tas till definitionen av närstående parter i artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [651]).

2. Normalvärdet ska i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till gemenskapen av produkten i fråga. Det är dock tillåtet att utgå från en lägre försäljningsvolym om till exempel de uttagna priserna anses vara representativa för den berörda marknaden.

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, ska normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland, förutsatt att dessa priser är representativa.

En särskild marknadssituation för den berörda produkten kan anses förekomma på det sätt som avses i första stycket bl.a. när priserna är onaturligt låga, när det förekommer omfattande byteshandel eller när icke-kommersiella förädlingsförfaranden förekommer.

4. Försäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredjeland till priser under summan av tillverkningskostnader per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader får på grund av priset anses icke utgöra normal handel och får vid fastställandet av normalvärdet förbigås endast om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre tid och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

Om de priser som vid tidpunkten för försäljningen ligger under kostnaderna är högre än de vägda genomsnittliga kostnaderna för undersökningsperioden, ska sådana priser anses innebära att kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

Med ”en längre period” förstås normalt ett år, men under inga omständigheter mindre än sex månader, och försäljning som ligger under kostnaderna per enhet ska anses ha skett i betydande omfattning inom en sådan period när det fastställs att det vägda genomsnittliga försäljningspriset är lägre än den vägda genomsnittliga kostnaden per enhet, eller om omfattningen av försäljning till priser under kostnaden per enhet motsvarar minst 20 % av den försäljningsvolym som utgör underlag för fastställande av normalvärdet.

5. Kostnaderna ska normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.

Om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.

Bevis som framläggs för kostnadsfördelning ska beaktas, under förutsättning att det kan visas att en sådan fördelning använts tidigare. I avsaknad av en lämpligare metod ska kostnaderna i första hand fördelas på grundval av omsättningen. Kostnader ska på ett lämpligt sätt justeras för extraordinära kostnader som gynnar framtida och/eller pågående tillverkning om dessa inte redan återspeglas i kostnadsfördelningen enligt detta stycke.

Om kostnaderna för en del av perioden för kostnadstäckning påverkas av användningen av nya produktionsanläggningar vilka kräver ytterligare större investeringar och av lågt kapacitetsutnyttjande, vilka faktorer är en följd av verksamhet i inledningsskedet som äger rum inom eller under en del av undersökningsperioden, ska de genomsnittliga kostnaderna för inledningsskedet vara de som enligt de nyss nämnda fördelningsreglerna tillämpas vid slutet av ett sådant skede och ska för perioden i fråga inbegripas på den nivå i de vägda genomsnittskostnader som avses i punkt 4 andra stycket. Inledningsskedets längd ska bestämmas i förhållande till den berörda producentens eller exportörens omständigheter, men ska inte vara längre än en lämplig inledande del av perioden för kostnadstäckning. Vid denna justering av kostnaderna under undersökningsperioden ska uppgifter som avser ett inledningsskede som sträcker sig utöver den perioden tas i beaktande under förutsättning att de överlämnats före kontrollbesöken och inom tre månader efter det att undersökningen inleddes.

6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ska baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När sådana belopp inte kan fastställas på denna grundval, kan beloppen fastställas på grundval av

a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,

b) den berörda exportörens eller producentens faktiska kostnader för produktion och försäljning av produkter vid normal handel inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet,

c) någon annan rimlig metod, under förutsättning att det fastställda tillägget för vinst inte överstiger den vinst som andra exportörer eller producenter normalt får vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet.

7. a) I fråga om import från länder utan marknadsekonomi⁽¹⁾ ska normalvärdet bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet gemenskapen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i gemenskapen för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal.

⁽¹⁾ Detta inbegriper Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Nordkorea, Kirgizistan, Moldavien, Mongoliet, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan och Vitryssland. *Rättelse, EUTL 7, 2010.*

Ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi ska väljas ut på ett sätt som inte är oskäligt, varvid hänsyn ska tas till alla tillförlitliga uppgifter som är tillgängliga när valet görs. Hänsyn ska även tas till tidsfrister. När det är lämpligt ska ett tredjeland med marknadsekonomi, som är föremål för samma undersökning, användas.

Parterna i undersökningen ska snarast efter det att undersökningen inletts underrättas om vilket tredjeland med marknadsekonomi som kommer att användas och ska ges en frist om tio dagar för att framställa sina kommentarer.

b) I fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från Folkrepubliken Kina, Vietnam och Kazakstan och alla länder som inte är marknadsekonominer men som är medlemmar i WTO den dag då undersökningen inleds ska normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6, om det på grundval av korrekt underbyggda ansökningar från en eller flera tillverkare som omfattas av undersökningen och i enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i led c visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna i samband med produktion och försäljning av den berörda likadana produkten. Om så inte är fallet ska de regler som anges i led a tillämpas.

c) Ett krav enligt led b måste göras skriftligen och innehålla tillräcklig bevisning att tillverkarna är verksamma under marknadsmässiga förhållanden, det vill säga om

- företagets beslut om priser, kostnader och insatsvaror, exempelvis vad gäller råmaterial, kostnader för teknik och arbetskraft, produktion, försäljning samt investeringar, fattas som svar på marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande i detta hänseende, och kostnader för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärden,

- företagen har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och som tillämpas för alla ändamål,

- företagets tillverkningskostnader och ekonomiska situation inte är föremål för betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, särskilt vad gäller avskrivning av tillgångar, andra nedskrivningar, byteshandel och betalning genom skuldavskrivning,

- de berörda företagen omfattas av lagar om konkurser och ägandeförhållanden som garanterar rättssäkerhet och stabila villkor för företag, och

- valutaomräkning sker till marknadskurser.

Beslut om tillverkare uppfyller ovan nämnda kriterier ska vanligtvis fattas inom sju månader, men inte senare än inom åtta månader efter det att undersökningen har inletts, efter det att gemenskapsindustrin har givits möjlighet att yttra sig. Detta beslut ska förbli gällande under hela undersökningen. Kommissionen ska, normalt inom 28 veckor efter det att undersökningen har inletts, underrätta medlemsstaterna om sin analys av krav enligt led b.

d) Om kommissionen har begränsat sin undersökning i enlighet med artikel 17 ska ett beslut enligt leden b och c i den här punkten endast gälla de parter som ingår i undersökningen samt varje producent som beviljats individuell behandling enligt artikel 17.3. *Förordning 37/2014.*

B. Exportpris

8. Exportpriset ska vara det pris som faktiskt betalas eller ska betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till gemenskapen.

9. I de fall då det inte finns något exportpris eller då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av förhållandet eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende

köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de importerats, på någon annan skälig grund.

I dessa fall ska justeringar göras för alla omkostnader, inbegripet tullar och skatter som har tillkommit mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid gemenskapens gräns.

De poster som ska justeras ska inbegripa de som normalt belastar en importör men som betalas av en annan part inom eller utanför gemenskapen och som förefaller vara förbunden med eller ha ingått ett kompensationsarrangemang med importören eller exportören; dessa poster inbegriper sedvanliga transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, tullar, eventuella antidumpingstullar och andra avgifter som ska betalas i importlandet vid import eller återförsäljning av varorna, samt en skälig marginal som ska täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

C. Jämförelse

10. En rättvis jämförelse ska göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse ska göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara ska i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dubblering ska undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled. Om de angivna villkoren är uppfyllda kan justeringar göras för följande faktorer:

a) *Fysiska egenskaper*

Justering ska göras för olikheter i den berörda produktens fysiska egenskaper. Justeringens belopp ska motsvara en skälig uppskattning av olikhetens marknadsvärde.

b) *Importavgifter och indirekta skatter*

Normalvärdet ska justeras med ett belopp som motsvarar alla importavgifter eller indirekta skatter som tas ut för den likadana produkten, och för material som fysiskt ingår i denna, när produkten är avsedd för förbrukning i exportlandet och beloppet inte tas ut eller återbetalas för den produkt som exporteras till gemenskapen.

c) *Rabatter, avdrag och kvantiteter*

Justering ska göras för olikheter i rabatter och avdrag, inbegripet sådana som lämnas för kvantitetsskillnader, om dessa är korrekt kvantifierade och direkt sammanhängande med försäljningen i fråga. Justering kan även göras för uppskjutna rabatter och avdrag om begäran om detta grundas på tidigare konsekvent praxis, inbegripet att de villkor uppfylls, som ställs för erhållande av rabatterna eller avdragen i fråga.

d) *Handelsled*

i) Justering för olika handelsled, inbegripet varje olikhet som kan uppstå vid OEM-försäljning (Original Equipment Manufacturer), ska beviljas när det i förhållande till distributionskedjan på de båda marknaderna kan visas att exportpriset, inbegripet ett konstruerat exportpris, avser ett annat handelsled än det som gäller för normalvärdet och olikheten har påverkat prisernas jämförbarhet, vilket framgår av att det föreligger klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden på exportlandets hemmamarknad. Justeringens storlek ska grundas på olikhetens marknadsvärde.

ii) En särskild justering får dock beviljas i fall som inte avses under led i när en existerande olikhet mellan olika handelsled inte kan kvantifieras beroende på avsaknad av relevanta led på exportländernas hemmamarknad eller när det visas

att vissa funktioner har ett klart samband med andra handelsled än det som används för jämförelsen.

e) *Transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader*

Justering ska göras för olikheter i de kostnader som direkt sammanhänger med befordran av produkten i fråga från exportörens lokaler till en oberoende köpare, om dessa kostnader är inkluderade i försäljningspriserna. Dessa kostnader ska omfatta transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader.

f) *Förpackning*

Justering ska göras för olikheter i kostnader som är direkt sammanhängande med förpackning av produkten i fråga.

g) *Kredit*

Justering ska göras för olikheter i kostnaden för eventuella krediter som beviljats i samband med försäljningen i fråga under förutsättning att detta är en faktor som beaktats vid fastställandet av försäljningspriserna.

h) *Kostnader efter försäljningen*

Justering ska göras för olikheter i de direkta kostnaderna för ställande av säkerheter, garantier, tekniskt bistånd och service enligt lag och/eller försäljningsavtalet.

i) *Provisioner*

Justering ska göras för olikheter i provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga.

Begreppet ”provisioner” ska anses inbegripa handlarens pålägg för produkten eller den likadana produkten, om handlaren fyller liknande funktioner som en agent som arbetar på provisionsbasis.

j) *Valutaomräkning*

När prisjämförelser kräver valutaomräkning ska sådan omräkning grundas på den växelkurs som gällde på försäljningsdagen, utom i de fall när en försäljning av utländsk valuta på terminsmarknaderna är direkt knuten till exportförsäljningen, då kursen vid terminsförsäljningen i stället ska tillämpas. Normalt ska fakturadatum anses som försäljningsdag, men även dagen för köpekontrakt, köporder eller orderbekräftelse kan användas om de väsentliga försäljningsvillkoren bättre framgår av dessa. Fluktuationer i växelkurserna ska inte beaktas och exportörerna ska ges en frist på 60 dagar så att endast varaktiga förändringar av valutakurserna under undersökningsperioden återspeglas.

k) *Andra faktorer*

Justering får också göras för olikheter avseende andra faktorer som inte anges under a till j om det påvisas att de påverkar prisernas jämförbarhet på sätt som krävs enligt denna punkt, särskilt att kunder permanent betalar olika priser på hemmamarknaden på grund av olikheterna avseende dessa faktorer.

D. Dumpningsmarginal

11. Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse ska förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till gemenskapen, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till gemenskapen. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett ägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den

dumpning som förekommer. Denna punkt ska inte utesluta att stickprovstagning enligt artikel 17 används.

12. Dumpningsmarginalen ska utgöras av det belopp med vilket normalvärdet överstiger exportpriset. Om dumpningsmarginalerna varierar kan en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal fastställas.

Artikel 3 – Fastställande av skada

[1003] 1. Enligt denna förordning ska, om inte annat anges, begreppet skada avse väsentlig ”skada” för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet ska tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel.

2. Fastställande av skada ska grundas på faktiska bevis och ska innebära en objektiv granskning av såväl

a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på gemenskapsmarknaden för likadana produkter, som

b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning ska det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna ska det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av gemenskapsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

4. Om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land, ska verkan av denna import slås samman endast om det fastställs att

a) varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar samt

b) det är lämpligt att slå samman verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana gemenskapsprodukten.

5. Granskningen av den dumpade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin ska innefatta en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins tillstånd, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från verkan av tidigare dumpning eller subventionering, storleken på den faktiska dumpningsmarginalen, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, avkastning på investeringar, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar gemenskapspriser, faktiska och möjliga negativa verkningar på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel. Denna uppräkningslista är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

6. Av den relevanta bevisning som framläggs enligt punkt 2 ska det framgå att den dumpade importen vållar skada i den mening som avses i denna förordning. Detta innebär särskilt att det påvisas att den omfattning eller de prisnivåer som avses i punkt 3 ligger bakom den inverkan på gemenskapsindustrin som avses i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som väsentlig.

7. Andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin ska även granskas för att säkerställa att den skada som vållas av dessa faktorer inte tillskrivs den dumpade importen enligt punkt 6. Faktorer som kan beaktas i detta sammanhang inbegriper omfattningen av och priserna på importprodukter som inte säljs till dumpade priser, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av och konkurrens mellan producenter i tredjeland och gemenskapsproducenter och gemenskapsindustrins tekniska utveckling, exportutveckling och produktivitet.

8. Verkan av den dumpade importen ska bedömas i förhållande till gemenskapsindustrins produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter möjliggör att denna produktion särskiljs på grundval av kriterier sådana som produktionsprocessen, producenternas försäljning samt vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, ska verkningarna av den dumpade importen bedömas genom undersökning av produktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan lämnas.

9. Fastställande av risk för väsentlig skada ska grundas på fakta och inte endast på påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter. Den förändring i förhållanden som skulle kunna skapa en situation där dumpning skulle vålla skada måste klart kunna förutses och vara nära förestående.

Vid en prövning av om det finns risk för väsentlig skada ska bland annat följande faktorer beaktas:

a) En betydande ökningstakt för dumpad import till gemenskapsmarknaden vilket tyder på att en starkt ökad import är sannolik.

b) Tillräcklig fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en omedelbart förestående betydande ökning av denna kapacitet som innebär sannolikhet för en starkt ökad dumpad export till gemenskapen, med hänsyn tagen till förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

c) Huruvida importen sker till priser som väsentligen skulle kunna sänka priser eller förhindra prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.

d) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen av de faktorer som anges ovan kan i sig vara avgörande men de undersökta faktorerna måste sammantagna leda till slutsatsen att ytterligare dumpad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att uppstå om inte skyddsåtgärder vidtas.

Artikel 4 – Definition av gemenskapsindustri

[1004] 1. Vid tillämpning av denna förordning ska begreppet ”gemenskapsindustri” avse alla producenter inom gemenskapen vilka tillverkar den likadana produkten eller de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

a) När producenter är förbundna med exportörer eller importörer eller själva är importörer av den produkt som påstås vara dumpad, får begreppet ”gemenskapsindustri” begränsas till att avse övriga producenter.

b) I undantagsfall får gemenskapens territorium med avseende på den aktuella produktionen indelas i två eller flera konkurrerande marknader och producenterna inom varje marknad får betraktas som en separat industri om

i) producenterna inom en sådan marknad säljer hela eller nästan hela sin tillverkning av produkten i fråga på denna marknad, och

ii) efterfrågan på denna marknad inte i väsentlig utsträckning tillgodoses av producenter av produkten i fråga som befinner sig på annat håll inom gemenskapen. Under sådana omständigheter kan skada anses föreligga även då en större del av den sammanlagda gemenskapsindustrin inte vållats någon skada, under förutsättning att en koncentration av dumpad import till en sådan isolerad marknad föreligger och vidare under förutsättning att den dumpade importen vållar skada för de producenter som står för hela eller nästan hela produktionen inom en sådan marknad.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska producenter anses vara förbundna med en exportör eller importör endast om

- a) en av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andre, eller
- b) båda direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje part, eller
- c) de tillsammans, direkt eller indirekt, kontrollerar en tredje part under förutsättning att det finns anledning att tro eller misstänka att detta förhållande är av sådan art att det gör att producenten i fråga agerar på ett annat sätt än producenter som inte är förbundna på detta sätt.

Vid tillämpning av denna punkt ska en part anses kontrollera den andre om den förre rättsligen eller praktiskt kan kontrollera eller begränsa den senares verksamhet.

3. När gemenskapsindustrin har tolkats som avseende producenter inom en viss region ska exportörerna ges tillfälle att göra åtaganden för den berörda regionen enligt artikel 8. I sådana fall ska vid bedömningen av i vilken mån åtgärderna ligger i gemenskapens intresse särskild hänsyn tas till regionens intressen. Om ett fullgott åtagande inte görs omedelbart eller om de situationer som anges i artikel 8.9 och 8.10 är tillämpliga, får en provisorisk eller slutgiltig tull införas för gemenskapen i dess helhet. I sådana fall kan tullarna, om detta är praktiskt genomförbart, begränsas till särskilda producenter eller exportörer.

4. Bestämmelserna i artikel 3.8 ska vara tillämpliga på denna artikel.

Artikel 5 – Inledande av förfaranden

[1005] 1. Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 6 ska en undersökning för att fastställa förekomst, grad och verkan av påstådd dumpning inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning utan juridisk status som företräder gemenskapsindustrin framför ett skriftligt klagomål.

Klagomålet kan inges till kommissionen eller till en medlemsstat som ska vidarebefordra det till kommissionen. Kommissionen ska sända medlemsstaterna en kopia av varje klagomål den tar emot. Klagomålet ska anses ha givits in den första arbetsdagen efter det att klagomålet översänts till kommissionen med rekommenderat brev eller efter det att kommissionen utfärdat ett mottagningsbevis.

Om en medlemsstat utan att klagomål har ingivits har tillräckliga bevis för dumpning och för att denna har vållat gemenskapsindustrin skada ska den omedelbart underrätta kommissionen om dessa bevis.

2. Ett klagomål enligt punkt 1 ska innehålla bevis för dumpning, skada och orsakssamband mellan den påstått dumpade importen och den påstådda skadan. Klagomålet ska innehålla sådana uppgifter som rimligen är tillgängliga för den klagande vad gäller följande:

- a) Den klagandes identitet och en beskrivning av volymen och värdet av den klagandes tillverkning i gemenskapen av den likadana produkten. Om ett skriftligt klagomål inges för gemenskapsindustrins räkning ska klagomålet visa vilken industri som avses genom en förteckning över samtliga kända gemenskapsproducenter av den likadana produkten (eller sammanslutningar av gemenskapsproducenter av den likadana produkten), och det ska i mån av möjlighet

innehålla uppgifter om hur stor del av volymen och värdet av gemenskapens tillverkning av den likadana produkten som dessa producenter svarar för.

b) En fullständig beskrivning av den produkt som påstås vara dumpad, namnen på ursprungs- eller exportlandet eller -länderna, varje känd exportörs eller utländsk producentens identitet samt en förteckning över kända importörer av produkten i fråga.

c) Uppgifter om den berörda produktens pris när den säljs för förbrukning på ursprungs- eller exportlandets eller -ländernas hemmamarknad (eller när så är lämpligt uppgifter om produktens pris vid försäljning från ursprungs- eller exportlandet eller-länderna till tredjeland eller uppgifter om produktens konstruerade värde) och uppgifter om exportpriserna eller när så är lämpligt de priser till vilket produkten första gången säljs vidare till en oberoende köpare i gemenskapen.

d) Uppgifter om ändringar i volymen av den påstått dumpade importen, verkningarna av denna import på priset för den likadana produkten på gemenskapsmarknaden och följderna av denna import för gemenskapsindustrin, enligt vad som framgår av relevanta faktorer och förhållanden som är av betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd, t.ex. de som räknas upp i artikel 3.3 och 3.5.

3. Kommissionen ska i möjligaste mån pröva riktigheten och tillförlitligheten hos den bevisning som framläggs i klagomålet för att fastställa om den är tillräcklig för att motivera att en undersökning inleds.

4. En undersökning enligt punkt 1 ska endast inledas om det, på grundval av en granskning av i vilken grad det bland gemenskapsproducenter av likadan produkt finns stöd för eller motstånd mot klagomålet, fastställs att klagomålet är ingivet av gemenskapsindustrin eller för dess räkning. Klagomålet ska anses vara ingivet av gemenskapsindustrin eller för dess räkning om det stöds av gemenskapsproducenter vars sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig klagomålet. Undersökningen ska dock inte inledas om de gemenskapsproducenter som uttryckligen stöder klagomålet tillsammans svarar för mindre än 25 % av gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten.

5. Om ett beslut inte redan har fattats om att en undersökning ska inledas, ska myndigheterna undvika att offentliggöra det klagomål i vilket det begärs att en undersökning ska inledas. Efter det att ett väldokumenterat klagomål mottagits och innan åtgärder vidtas för inledande av en undersökning ska dock det berörda exportlandets regering underrättas.

6. Om det på grund av särskilda omständigheter beslutas att en undersökning ska inledas utan att ett skriftligt klagomål angående inledande av en sådan undersökning har mottagits från unionsindustrin eller för dess räkning, ska detta göras under förutsättning att tillräckliga bevis föreligger för dumpning, skada och orsakssamband enligt vad som anges i punkt 2. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har fastställt att det finns ett behov av att inleda en sådan undersökning.

7. Bevisning om dumpning och skada ska prövas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning ska inledas eller inte. Ett klagomål ska avslås om bevisningen för dumpning eller skada är otillräcklig för att motivera att ärendet fortsätts. Förfaranden ska inte inledas mot länder vars import motsvarar en marknadsandel om mindre än 1 %, om inte dessa länder tillsammans svarar för 3 % eller mer av gemenskapens konsumtion.

8. Klagomålet får återkallas innan undersökningen har inletts och ska då inte anses ha ingivits.

9. Om det är uppenbart att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds, ska kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter den dag klagomålet ingavs och offentliggöra ett tillkännagivande om detta i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om tillräckliga bevis inte har lagts fram, ska klaganden informeras om detta inom 45 dagar efter det att klagomålet lämnades in till kommissionen. Kommissionen ska, normalt inom 21 dagar från den dag då den mottog klagomålet, tillhandahålla medlemsstaterna information om sin analys av klagomålet.

10. I tillkännagivandet om att ett förfarande inleds, ska meddelas att en undersökning har påbörjats, anges den produkt och de länder som berörs, ges en sammanfattning av de uppgifter som har tagits emot och föreskrivas att alla relevanta uppgifter ska lämnas till kommissionen; vidare ska de tidsfrister anges inom vilka berörda parter ska ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter om dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet ska även anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 6.5.

11. Kommissionen ska underrätta de exportörer, importörer och intresseorganisationer för dessa som den vet är berörda samt exportlandets företrädare och de klagande om att förfarandet har inletts och ska, med hänsyn tagen till skyddet av konfidentiella uppgifter, tillställa de kända exportörerna och myndigheterna i exportlandet den fullständiga texten till det skriftliga klagomål som har mottagits enligt punkt 1 och på begäran även göra den tillgänglig för andra berörda parter. Om antalet berörda exportörer är mycket stort kan den fullständiga texten till klagomålet i stället tillställas endast myndigheterna i exportlandet eller den berörda handelsorganisationen.

12. En antidumpningsundersökning ska inte hindra tullklarering. *Förordning 37/2014*.

Artikel 6 – Undersökningen

[1006] 1. Efter det att förfarandet har inletts ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna inleda en undersökning på gemenskapsnivå. Denna undersökning ska omfatta såväl dumpning som skada och dessa företeelser ska undersökas samtidigt. För att säkerställa att undersökningsresultaten blir representativa ska en undersökningsperiod väljas som i fråga om dumpning normalt ska omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds. Uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden ska normalt inte beaktas.

2. Parter som får frågeformulär i en antidumpningsundersökning ska ges minst 30 dagar för att besvara dem. Tidsfristen för exportörerna ska räknas från och med den dag då de får frågeformuläret, vilket ska anses ha skett en vecka efter det att frågeformuläret sändes till exportörerna eller överlämnades till den behörige diplomatische representanten för exportlandet. Med hänsyn till de tidsfrister som gäller för undersökningen kan en förlängning av trettiodagarsperioden beviljas under förutsättning att parten företer goda skäl härför, i form av särskilda omständigheter.

3. Kommissionen kan begära att medlemsstaterna lämnar uppgifter, och medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa en sådan begäran. De ska sända kommissionen de begärda uppgifterna tillsammans med resultaten av alla inspektioner, kontroller eller undersökningar som utförts. Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat så begär ska kommissionen vidarebefordra dem till medlemsstaterna, under förutsättning att uppgifterna inte är konfidentiella, i vilket fall en icke-konfidentiell sammanfattning ska vidarebefordras.

4. Kommissionen kan anmoda en medlemsstat att utföra alla nödvändiga kontroller och inspektioner, särskilt hos importörer, handlare och gemenskapsproducenter, samt att utföra undersökningar i tredjeland, under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke och att regeringen i landet i fråga har blivit officiellt underrättad och inte gör några invändningar. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa sådana anmodanden från kommissionens sida. Om kommissionen eller en medlemsstat så begär, ska tjänstemän från kommissionen bemyndigas att biträda medlemsstaters tjänstemän vid fullgörandet av deras åligganden.

5. De berörda parter som har givit sig till känna enligt artikel 5.10 ska höras om de har lämnat en skriftlig begäran om detta inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och därvid visat att de är berörda parter som troligen kommer att beröras av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

6. På begäran ska de importörer, exportörer, företrädare för exportlandets regering och klagande som har givit sig till känna enligt artikel 5.10, ges tillfälle att möta parter med motstridiga intressen så att motsatta uppfattningar och motargument kan framföras. Därvid ska hänsyn tas till behovet av att skydda konfidentiella uppgifter och till parternas intressen. Ingen av parterna ska vara skyldig att närvara vid ett sådant möte, och underlåtenhet att närvara ska inte skada den berörda partens sak. Muntliga uppgifter som lämnas enligt denna punkt ska beaktas av kommissionen om de därefter bekräftas skriftligen.

7. De klagande, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer, användare och konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 5.10, samt företrädare för exportlandet, kan på skriftlig begäran få granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen, till skillnad från interna handlingar som upprättats av myndigheterna i gemenskapen eller dess medlemsstater, under förutsättning att dessa har betydelse för framläggandet av deras sak och att de inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 19 och att de används i undersökningen. Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter ska beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

8. Utom under de omständigheter som avses i artikel 18 ska i görligaste mån riktigheten undersökas i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas.

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 5.9 ska en undersökning om möjligt avslutas inom ett år. Sådana undersökningar ska under alla omständigheter avslutas inom 15 månader efter det att de inleddes i överensstämmelse med undersökningsresultaten enligt artikel 8 för åtaganden och enligt artikel 9 för slutgiltiga åtgärder.

Artikel 7 – Provisoriska åtgärder

[1007] 1. Provisoriska tullar kan införas om förfaranden har inletts enligt artikel 5, om ett tillkännagivande av detta har gjorts och berörda parter har givits tillräcklig möjlighet att inkomma med uppgifter och att yttra sig enligt artikel 5.10, om det preliminärt har fastställts att dumpning och därav följande skada för gemenskapsindustrin föreligger och om gemenskapens intresse kräver att det görs ett ingripande för att förhindra denna skada. De provisoriska tullarna ska införas tidigast 60 dagar och senast nio månader från den dag förfarandet inleddes.

2. Storleken på den provisoriska antidumpningstullen får inte överstiga den provisoriskt fastställda dumpningsmarginalen, men den bör vara lägre än denna marginal om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

3. Provisoriska tullar ska säkras genom en garanti, och övergången av de ifrågavarande produkterna till fri omsättning i gemenskapen ska ske på villkor att en sådan garanti ställs.

4. Kommissionen ska vidta provisoriska åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 15.4.

5. Om en medlemsstat begär att kommissionen omedelbart ingriper och om villkoren i punkt 1 är uppfyllda, ska kommissionen inom högst fem arbetsdagar efter det att denna begäran har mottagits besluta om huruvida en provisorisk antidumpningstull ska införas.

6. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 37/2014.

7. Provisoriska tullar får införas för sex månader och får förlängas med ytterligare tre månader eller införas för nio månader. De får dock endast förlängas eller införas för en period om nio månader om exportörer som svarar för en väsentlig andel av den berörda handeln begär detta eller inte anför invändningar mot kommissionens meddelande om detta. *Förordning 37/2014.*

Artikel 8 – Åtaganden

[1008] 1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att dumpning och skada föreligger, får kommissionen med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2 godta ett tillfredsställande åtagande som en exportör frivilligt gör att ändra sina priser eller att upphöra med export till dumpade priser, om kommissionen är övertygad om att dumpningens skadliga verkan därigenom undanröjs. I sådana fall ska, under den tid som åtagandena är i kraft, preliminära tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7.1 eller i förekommande fall slutgiltiga tullar som införts i enlighet med artikel 9.4 inte tillämpas på relevant import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som avses i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden, med senare ändringar i. Prishöjningar i enlighet med sådana åtaganden får inte vara större än vad som krävs för att undanröja dumpningsmarginalen, och de bör vara lägre än dumpningsmarginalen om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin.

2. Kommissionen kan föreslå åtaganden, men ingen exportör ska vara förpliktad att göra ett sådant åtagande. Det faktum att en exportör inte erbjuder sig att göra ett sådant åtagande eller inte godtar en uppmaning att göra det ska inte på något vis påverka bedömningen av ärendet. Det kan dock komma att fastställas att risk för skada med större sannolikhet blir ett faktum om den dumpade importen fortsätter. Åtaganden ska inte begäras eller godtas från exportörer med mindre än att det preliminärt har fastställts att dumpning och därav följande skada föreligger. Utom i undantagsfall får åtaganden inte erbjudas senare än vid slutet av den period under vilken uppgifter kan lämnas enligt artikel 20.5.

3. Åtaganden som erbjudits behöver inte godtas om det är praktiskt svårt att tillämpa dem, till exempel om antalet faktiska eller möjliga exportörer är alltför stort eller av andra skäl, inbegripet skäl av allmänpolitisk karaktär. Den berörde exportören kan få ta del av de skäl som ligger till grund för förslaget att avslå erbjudandet om åtagande och ges tillfälle att yttra sig. Skälen för avslaget ska anges i det slutgiltiga beslutet.

4. De parter som erbjuder ett åtagande ska tillhandahålla en icke-konfidentiell version av åtagandet så att de parter som berörs av undersökningen kan få tillgång till det.

5. Om ett åtagande godtas, ska undersökningen avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3.

6. Om ett åtagande godtas ska undersökningen angående dumpning och skada normalt fullföljas. Om det i ett sådant fall fastställs att dumpning och skada inte förelegat, ska åtagandet automatiskt upphöra att gälla utom i de fall då ett sådant fastställande i stor utsträckning beror på förekomsten av ett åtagande. I sådana fall kan det begäras att åtagandet bibehålls under en skälig tidsperiod. I de fall det genom beslut fastställs att dumpning och skada föreligger, ska åtagandet fortsätta att gälla på de villkor som fastställts och i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

7. Kommissionen ska begära att varje exportör vars åtagande godtagits regelbundet lämnar uppgifter om åtagandets fullgörande och tillåter kontroll av relevanta uppgifter. Om dessa krav inte uppfylls ska detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

8. Om åtaganden från vissa exportörer godtas medan en undersökning pågår ska de, vid tillämpning av artikel 11, anses börja gälla från och med den dag då undersökningen avslutas för exportlandet i fråga.

9. Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, ska godtagandet av åtagandet återtas genom ett beslut av kommissionen eller en förordning från kommissionen beroende på vad som är lämpligt, och den preliminära tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7 eller den slutgiltiga tull som införts i enlighet med artikel 9.4 ska automatiskt tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören har getts tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där exportören själv har återtagit sitt åtagande. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information när den har beslutat att återta sitt åtagande.

Alla berörda parter eller medlemsstater får lämna uppgifter som innehåller tillräcklig bevisning för att ett åtagande brutits. Den påföljande bedömningen av huruvida åtagandet brutits eller inte ska normalt slutföras inom sex månader och under inga omständigheter senare än nio månader efter det att en välgrundad begäran ingivits. Kommissionen får begära att medlemsstaternas behöriga myndigheter bistår vid övervakningen av åtaganden.

10. En preliminär tull kan införas i enlighet med artikel 7 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning att tro att ett åtagande har brutits eller vid överträdelse av eller återtagande av ett åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats. *Förordning 37/2014.*

Artikel 9 – Avslutande utan åtgärder samt införande av slutgiltiga tullar

[1009] 1. Om klagomålet återkallas kan förfarandet avslutas med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapens intresse.

2. Om skyddsåtgärder inte är nödvändiga, ska undersökningen eller förfarandet avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3.

3. För ett förfarande som inletts enligt artikel 5.9 ska skadan normalt anses vara försumbar när importen i fråga understiger de volymer som fastställs i artikel 5.7. Samma typ av förfarande ska omedelbart avslutas om det fastställs att dumpningsmarginalen uttryckt som procentandel av exportpriset understiger 2 %, under förutsättning att det endast är undersökningen som ska avslutas när marginalen understiger 2 % för enskilda exportörer och att dessa exportörer även fortsättningsvis omfattas av förfarandet och åter kan bli föremål för en översyn som genomförs för landet i fråga enligt artikel 11.

4. Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och unionens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 21, ska kommissionen införa en slutgiltig antidumpningstull i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3. Om preliminära tullar är i kraft, ska kommissionen inleda detta förfarande senast en månad innan dessa tullar upphör att gälla. Storleken på antidumpningstullen får inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen och bör vara lägre än den marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin.

5. En antidumpningstull ska på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt som, oavsett var den kommer ifrån, konstaterats vara dumpad och vålla skada, utom på import från de leverantörer vars åtaganden enligt denna förordning har godtagits.

I förordningen om införande av antidumpningsåtgärder ska den tillämpliga tullsatsen för varje leverantör anges, eller, om detta inte är praktiskt genomförbart, för varje berört leverantörsland. Leverantörer som är juridiskt åtskilda från andra leverantörer eller som är juridiskt åtskilda från staten får trots det betraktas som en enda enhet när tullsatsen fastställs. Vid tillämpningen av detta stycke får hänsyn tas till faktorer som förekomsten av strukturella eller organisatoriska kopplingar mellan leverantörerna och staten eller mellan leverantörerna sinsemellan, statens kontroll eller väsentliga inflytande på prissättning och produktion eller leverantörslandets ekonomiska struktur.

6. Om kommissionen har begränsat sin undersökning i enlighet med artikel 17, får varje antidumpningstull som tillämpas på import från de exportörer eller producenter som har gett sig till känna enligt artikel 17, men som inte har omfattats av undersökningen, inte överstiga den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för parterna i stickprovet, oavsett om normalvärdet för dessa parter fastställs enligt artikel 2.1–2.6 eller artikel 2.7 a. Vid tillämpningen av denna punkt ska kommissionen bortse från varje noll- och minimimarginal och från marginaler som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18. Enskilda tullsatser ska tillämpas på import från exportörer eller producenter som enligt artikel 17 beviljats individuell behandling. *Förordning 37/2014.*

Artikel 10 – Retroaktiv verkan

[1010] 1. Provisoriska åtgärder och slutgiltiga antidumpningstullar ska tillämpas endast på produkter som övergår till fri omsättning efter det att beslut enligt artiklarna 7.1 respektive 9.4 trätt i kraft, om inte annat följer av de undantag som anges i denna förordning.

2. Om en preliminär tull har tillämpats och det slutliga konstaterandet av de faktiska omständigheterna visar att dumpning och skada föreligger, ska kommissionen, oavsett om en slutgiltig antidumpningstull ska införas eller ej, besluta i vilken omfattning den preliminära tullen slutgiltigt ska tas ut.

3. Om den slutgiltiga antidumpningstullen är högre än den provisoriska tullen, ska mellanskillnaden inte tas ut. Om den slutgiltiga tullen är lägre än den provisoriska tullen ska tullen beräknas på nytt. Om ett slutligt fastställande är negativt, ska den provisoriska tullen inte bekräftas.

4. Produkter som införts för konsumtion högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas men inte innan undersökningen inleddes, kan beläggas med en slutgiltig antidumpningstull under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 14.5, att kommissionen har givit de berörda importörerna tillfälle att yttra sig och det har konstaterats att

a) produkten i fråga under en längre tid har dumpats, eller att importören var eller borde ha varit medveten om dumpningens omfattning och den påstådda eller konstaterade skadan, och

b) utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden ytterligare en betydande ökning av import äger rum vilken med hänsyn till tidpunkten, omfattningen och övriga omständigheter sannolikt kommer att allvarligt undergräva den positiva verkan av den slutgiltiga antidumpningstull som ska tillämpas.

5. Om åtaganden har brutits eller återtagits kan slutgiltiga tullar tas ut på varor som införts för fri omsättning högst 90 dagar innan provisoriska åtgärder började tillämpas under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 14.5 och att en sådan retroaktiv bedömning inte ska tillämpas på import som ägde rum innan åtagandet bröts eller återtogs. *Förordning 37/2014*.

Artikel 11 – Varaktighet, översyn och återbetalning

[1011] 1. En antidumpningsåtgärd ska vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att motverka den dumpning som vållar skada.

2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd ska upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. En sådan översyn vid giltighetstidens utgång ska inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden ska fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

En översyn vid giltighetstidens utgång ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. Sannolikheten för detta kan exempelvis styrkas genom bevis för fortsatt dumpning och skada eller bevis för att skadans undanröjande helt eller delvis är beroende av gällande åtgärder eller bevis för att exportörernas omständigheter eller marknadsvillkoren är sådana att det finns anledning att förmoda att den skadevällande dumpningen skulle fortsätta.

När undersökningar enligt denna punkt utförs, ska exportörerna, importörerna, exportlandets företrädare och gemenskapsproducenterna ges tillfälle att utveckla, dementera eller yttra sig över de uppgifter som lämnats i begäran om översyn, och slutsatserna ska dras med beaktande av alla relevanta och dokumenterade bevis som framläggs avseende frågan om huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer.

Ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år åtgärderna är i kraft i enlighet med denna punkt. Därefter ska gemenskapsproducenterna senast tre månader innan femårsperioden löper ut ha rätt att inge en begäran om översyn i enlighet med andra stycket. Ett tillkännagivande om åtgärdernas faktiska upphörande i enlighet med denna punkt ska också offentliggöras.

3. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn.

En interimsoversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevällande dumpningen.

Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna punkt kan kommissionen bland annat överväga om de omständigheter som rör dumpning och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder leder till det avsedda resultatet att undanröja den skada som tidigare konstaterats enligt artikel 3. I detta sammanhang ska alla relevanta och dokumenterade bevis beaktas vid det slutliga fastställandet.

4. En översyn ska även utföras för att fastställa enskilda dumpningsmarginaler för nya exportörer i exportlandet i fråga, vilka inte exporterade produkten under den undersökningsperiod på vilken åtgärderna grundades.

Översynen ska inledas om en ny exportör eller producent kan visa att han inte är förbunden med någon av de exportörer eller producenter i exportlandet som omfattas av antidumpningsåtgärderna beträffande produkten och att han faktiskt har exporterat produkten till gemenskapen efter undersökningsperioden eller att han genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till gemenskapen.

En översyn avseende en ny exportör ska inledas och skyndsamt utföras efter det att unionsproducenterna getts tillfälle att yttra sig. I den förordning av kommissionen genom vilken en översyn inleds ska den gällande tullen upphävas för den nya exportören genom en ändring av den förordning genom vilken tullen infördes och genom att importen görs till föremål för registrering enligt artikel 14.5 så att det säkerställs att antidumpningstullar kan tas ut retroaktivt från den tidpunkt då översynen inleddes om översynen skulle leda till ett konstaterande av dumpning från den berörda exportörens sida.

Bestämmelserna i denna punkt är inte tillämpliga på tullar som har införts enligt artikel 9.6.

5. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden för och utförandet av undersökningar ska med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs i enlighet med punkterna 2, 3 och 4. Översyner i enlighet med punkterna 2 och 3 ska utföras snabbt och ska normalt slutföras inom tolv månader efter inledandet. Översyner i enlighet med punkterna 2 och 3 ska under alla omständigheter slutföras inom 15 månader efter inledandet. Översyner i enlighet med punkt 4 ska under alla omständigheter slutföras inom nio månader efter inledandet. Om en översyn i enlighet med punkt 2 inleds medan en översyn i enlighet med punkt 3 pågår inom ramen för samma förfarande, ska översynen i enlighet med punkt 3 slutföras vid samma tidpunkt översynen i enlighet med punkt 2.

Om undersökningen inte slutförs inom tidsfristerna enligt första stycket, ska åtgärderna

- i fråga om undersökningar i enlighet med punkt 2 upphöra att gälla,
- i fråga om undersökningar i enlighet med punkterna 2 och 3 parallellt upphöra att gälla, om antingen undersökningen i enlighet med punkt 2 påbörjades medan en översyn i enlighet med punkt 3 pågick i samma förfarande eller om sådana översyner påbörjats på samma gång, eller
- i fråga om undersökningar i enlighet med punkterna 3 och 4 förbli oförändrade.

Ett tillkännagivande om åtgärdernas upphörande eller fortsatta tillämpning i enlighet med denna punkt ska därefter offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. En översyn enligt denna artikel ska inledas av kommissionen. Kommissionen ska besluta huruvida den ska inleda en översyn enligt punkt 2 i denna artikel i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2. Kommissionen ska också tillhandahålla medlemsstaterna information så snart en operatör eller en medlemsstat har lämnat in en begäran med motivering för varför en översyn enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln bör inledas och kommissionen har slutfört analysen av denna, eller så snart kommissionen själv har fastställt att det bör ske en översyn av huruvida åtgärderna fortfarande är nödvändiga. Om det vid översyn visar sig motiverat, ska åtgärderna i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 upphävas eller behållas enligt punkt 2 i den här artikeln eller upphävas, bibehållas eller ändras enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln. Om åtgärderna upphävs för enskilda exportörer men inte för landet i dess helhet, ska dessa exportörer även fortsättningsvis omfattas av förfarandet och kan automatiskt underkastas en förnyad undersökning vid en senare översyn som utförs för landet i fråga enligt den här artikeln.

7. Om en översyn av åtgärder enligt punkt 3 fortfarande pågår då åtgärdernas giltighetstid löper ut enligt punkt 2, ska denna översyn även omfatta de förhållanden som anges i punkt 2.

8. Utan hinder av punkt 2 kan en importör begära återbetalning av tull som tagits ut, om det framkommer att den dumpningsmarginal som ligger till grund för den erlagda tullen har slopats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

Vid begäran om återbetalning av antidumpningstull ska importören inge en ansökan till kommissionen. Ansökan ska inges via den medlemsstat på vars territorium produkterna övergått till fri omsättning inom sex månader från och med den dag då den slutgiltiga tullens storlek fastställdes av de behöriga myndigheterna eller från och med den dag då ett beslut slutgiltigt fattades om att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en provisorisk tull. Medlemsstaterna ska omedelbart vidarebefordra denna begäran till kommissionen.

En ansökan om återbetalning ska anses vara vederbörligen styrkt endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den återkrävda antidumpningstullen samt alla tullhandlingar avseende beräkning och betalning av detta belopp. Den ska även innehålla bevisning om de normalvärden och exportpriser till gemenskapen som under en representativ period gäller för den exportör eller producent som omfattas av tullen. I de fall då importören inte är förbunden med den berörda exportören eller producenten och dessa uppgifter inte är direkt tillgängliga eller då exportören eller producenten inte är villig att överlämna dem till importören, ska ansökan innehålla en förklaring av exportören eller producenten om att dumpningsmarginalen har sänkts eller slopats enligt denna artikel och att det relevanta bevismaterialet kommer att tillställas kommissionen. Om denna bevisning inte framläggs inom en rimlig tid från exportören eller producenten, ska ansökan avslås.

Kommissionen ska besluta huruvida och i vilken omfattning ansökan ska bifallas och kan närsomhelst fatta beslut att inleda en interimsoversyn, varvid de uppgifter och resultat som framkommer vid översynen, som ska utföras i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna typ av översyn, ska användas för att fastställa huruvida och i vilken omfattning en återbetalning är berättigad. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har slutfört sin analys av ansökan. Återbetalning av tull ska normalt ske inom tolv månader, och under inga omständigheter senare än arton månader efter det att en importör av den produkt som belagts med antidumpningstull har ingivit en styrkt begäran om återbetalning.

Utbetalning av det återkrävda beloppet bör normalt göras av medlemsstaterna inom 90 dagar efter kommissionens beslut.

9. Vid varje undersökning avseende översyn eller återbetalning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen, med beaktande av artikel 2, särskilt punkterna 11 och 12 i denna, och artikel 17, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen i fråga.

10. Vid varje undersökning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen granska exportprisernas tillförlitlighet enligt artikel 2. Om det beslutas att exportpriset ska konstrueras enligt artikel 2.9 ska detta dock beräknas utan avdrag för den antidumpningstull som betalats, om avgörande bevis framläggs för att tullen i fråga återspeglas korrekt i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i gemenskapen. *Förordning 37/2014*.

Artikel 12 – Absorption

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt rättelse, EUT L 7, 2010.

[1012] 1. Om unionsindustrin eller någon annan berörd part, normalt sett inom två år efter det att åtgärderna har trätt i kraft, lämnar tillräckliga uppgifter av vilka det framgår att exportpriserna har minskat efter den ursprungliga undersökningsperioden och innan eller efter det att åtgärder infördes eller att åtgärderna inte har lett till några rörelser eller inte har lett till tillräckliga rörelser i återförsäljningspriserna eller i de påföljande försäljningspriserna för den importerade produkten i unionen, får kommissionen återuppta undersökningen för granskning av huruvida åtgärden har haft någon verkan på dessa priser. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart en berörd part har lämnat tillräckliga uppgifter som motiverar att undersökningen återupptas och kommissionen har slutfört sin analys av denna.

Undersökningen får också, på de villkor som anges ovan, återupptas på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

2. Vid en ny undersökning enligt denna artikel ska exportörer, importörer och gemenskapsproducenter ges tillfälle att klargöra situationen i fråga om återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser, och om det konstateras att åtgärden borde ha lett till prisrörelser ska exportpriserna i syfte att undanröja den skada som tidigare fastställts enligt artikel 3 granskas på nytt enligt artikel 2 och dumpningsmarginalerna omräknas med hänsyn till de på nytt granskade exportpriserna. Om det anses att villkoren i artikel 12.1 är uppfyllda till följd av att exportpriserna minskat och detta skedde efter den ursprungliga undersökningsperioden och innan eller efter det att åtgärder infördes, får dumpningsmarginalerna omräknas med hänsyn till dessa lägre exportpriser.

3. Om en ny undersökning enligt denna artikel visar att graden av dumpning har ökat, får de gällande åtgärderna ändras av kommissionen i överensstämmelse med de nya undersökningsresultaten avseende exportpriser i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3. Beloppet på den antidumpningstull som införs i enlighet med denna artikel får inte vara mer än dubbelt så högt som beloppet på den tull som ursprungligen infördes.

4. De relevanta bestämmelserna i artiklarna 5 och 6 ska gälla för varje ny undersökning som utförs i enlighet med denna artikel; dock ska en sådan ny undersökning utföras snabbt och normalt ha slutförts inom sex månader efter det att den inleddes. En sådan ny undersökning ska under alla omständigheter slutföras inom nio månader efter det att den inleddes.

Om den nya undersökningen inte slutförs inom de tidsfrister som anges i första stycket ska åtgärderna förbli oförändrade. Ett tillkännagivande om åtgärdernas fortsatta tillämpning i enlighet med denna punkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Påstådda förändringar av normalvärdet ska beaktas vid tillämpningen av denna artikel endast om fullständiga och styrkta uppgifter görs tillgängliga för kommissionen inom de tidsfrister som fastställts i tillkännagivandet om inledande av undersökning. Om en granskning innebär en ny undersökning av normalvärden får importen göras till föremål för registrering enligt artikel 14.5 i avvaktan på resultatet från den nya undersökningen. *Förordning 37/2014*.

Artikel 13 – Kringgående av åtgärder

[1013] 1. Om gällande åtgärder kringgås får de antidumpningstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder eller import av delar av denna produkt. Om gällande åtgärder kringgås får antidumpningstullar, som inte får överskrida den övriga antidumpningstull som införts i enlighet med artikel 9.5, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsats i de länder som omfattas av åtgärder. Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeland och gemenskapen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och gemenskapen, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevisning för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare, i förekommande fall i enlighet med bestämmelserna i artikel 2, fastställts för den likadana produkten.

Till det bruk, de processer eller den bearbetning som avses i första stycket hör bland annat obetydliga ändringar av den berörda produkten för att den ska omfattas av nomenklaturnummer som normalt inte omfattas av åtgärder, under förutsättning att dessa ändringar inte påverkar produktens grundläggande egenskaper, samt sändning av den produkt som omfattas av åtgärder via tredjeländer, exportörers omorganisation av sina försäljningsmönster eller försäljningskanaler i det land som omfattas av åtgärder i syfte att slutligen exportera sina produkter till gemenskapen via producenter som omfattas av en individuell tullsats som är lägre än den som är tillämplig på producenternas produkter, och, under de omständigheter som anges i punkt 2, hopsättning av delar genom en hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredjeland.

2. En hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredjeland ska anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om

a) verksamheten påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna,

b) delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten; dock ska kringgående inte i något fall anses ske när ökningen av de införda delarnas värde genom sammansättningsverksamheten eller färdigställandet överstiger 25 % av tillverkningskostnaden, och

c) tullens positiva verkningar undergrävs i fråga om priser eller kvantiteter av den hopsatta likadana produkten och det finns bevis för dumpning i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för den likadana produkten eller liknande produkter.

3. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part och på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkt 1. Undersökningarna ska inledas genom en förordning från kommissionen, där tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 14.5 eller kräva säkerheter. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart en berörd part eller en medlemsstat har lämnat in en ansökan med motivering för varför en undersökning bör inledas och kommissionen har slutfört sin analys av denna, eller när kommissionen själv har fastställt att en undersökning behöver inledas.

Undersökningarna ska utföras av kommissionen. Kommissionen får bistås av tullmyndigheterna, och undersökningen ska slutföras inom nio månader.

Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska kommissionen fatta beslut om detta i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3. Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 14.5 eller från och med den dag då säkerheten krävdes. De relevanta förfarandebestämmelserna i denna förordning beträffande inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med den här artikeln.

4. Import från företag som omfattas av befrielse från tull ska inte omfattas av registrering i enlighet med artikel 14.5 eller av åtgärder. En väl underbyggd ansökan om befrielse från tull ska inges inom den tidsfrist som fastställs i kommissionens förordning om inledande av undersökningen. Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum utanför gemenskapen, får befrielse från tull beviljas sådana producenter av den berörda produkten vilka kan visa att de inte är någon producent som omfattas av åtgärder närstående och beträffande vilka det fastställs att de inte är involverade i kringgående i enlighet med definitionen i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum inom gemenskapen, får befrielse från tull beviljas importörer som kan visa att de inte är någon producent som omfattas av åtgärder närstående.

Denna befrielse från tull ska beviljas genom ett beslut av kommissionen och ska vara giltig under den period och på de villkor som anges i beslutet. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har slutfört sin analys.

Under förutsättning att villkoren i artikel 11.4 är uppfyllda får befrielse från tull även beviljas efter slutförandet av den undersökning som ledde till utvidgningen av åtgärderna.

Under förutsättning att det har gått minst ett år sedan åtgärderna utvidgades, och om antalet parter som ansöker eller kan tänkas ansöka om befrielse från tull är betydande, får kommissionen besluta att inleda en översyn av utvidgningen av åtgärderna. En sådan översyn ska utföras i enlighet med de bestämmelser i artikel 11.5 som är tillämpliga på översyner i enlighet med artikel 11.3.

5. Bestämmelserna i denna artikel ska inte utesluta den normala tillämpningen av gällande tullbestämmelser. *Förordning 37/2014.*

Artikel 14 – Allmänna bestämmelser

[1014] 1. Provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar ska införas genom förordning och tas ut av medlemsstaterna i den form och enligt den tullsats och de villkor som anges i den förordning genom vilken dessa tullar införs. Dessa tullar ska även tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt åläggs import. Ingen produkt ska beläggas med både antidumpnings- och utjämningsstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention.

2. Förordningar genom vilka provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar införs och förordningar eller beslut genom vilka åtaganden godtas eller genom vilka undersökningar och förfaranden avslutas ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Sådana förordningar eller beslut ska med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter särskilt innehålla namnen på exportörerna, om det är möjligt, eller de berörda länderna, en varubeskrivning och en sammanfattning av de omständigheter och överväganden som ligger till grund för fastställandet av dumpning och skada. I varje enskilt fall ska en kopia av förordningen eller beslutet skickas till de berörda parter som är kända. Bestämmelserna i denna punkt ska i tillämpliga delar även gälla översyner.

3. Särskilda bestämmelser, i synnerhet avseende den gemensamma definitionen av begreppet ursprung enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [101] o.f.), får antas i enlighet med den här förordningen.

4. Om det ligger i unionens intresse får åtgärder som införts i enlighet med denna förordning tillfälligt upphävas under nio månader genom ett beslut av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2. Detta tillfälliga upphävande får förlängas med en ytterligare period om högst ett år, om kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2 fattar beslut om detta. Åtgärder får endast upphävas tillfälligt om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats i en sådan omfattning att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppstå om åtgärderna tillfälligt upphävs och under förutsättning att unionsindustrin har getts tillfälle att yttra sig och att dessa yttranden har beaktats. Åtgärder får när som helst återinföras i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2 om skälet till att de tillfälligt upphävdes inte längre är tillämpligt.

5. Kommissionen kan, efter att vid lämplig tidpunkt ha informerat medlemsstaterna, kräva att tullmyndigheterna vidtar lämpliga åtgärder för att registrera importen så att åtgärderna kan vidtas mot denna import från och med dagen för registreringen. Import kan göras till föremål för registrering på begäran av gemenskapsindustrin, om begäran innehåller tillräcklig bevisning för att motivera en sådan åtgärd. Registrering ska införas genom en förordning i vilken ändamålet med åtgärden och i förekommande fall den uppskattade storleken på eventuella framtida betalningsförpliktelser ska anges. Import får inte göras till föremål för registrering under en längre period än nio månader.

6. Medlemsstaterna ska varje månad till kommissionen lämna uppgifter om handeln med sådana importerade produkter som omfattas av undersökning och åtgärder samt de tullbelopp som tagits ut i enlighet med denna förordning.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 får kommissionen begära att medlemsstaterna från fall till fall lämnar uppgifter som är nödvändiga för en effektiv övervakning av åtgärdernas tillämpning. Härvid ska bestämmelserna i artikel 6.3 och 6.4 tillämpas. Alla uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med denna artikel ska omfattas av bestämmelserna i artikel 19.6. *Förordning 37/2014*.

Artikel 15 – Kommittéförfarande

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 37/2014.

[1015] 1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

5. I enlighet med artikel 3.5 i förordning (EU) nr 182/2011 ska, om skriftligt förfarande tillämpas för antagande av slutgiltiga åtgärder enligt punkt 3 i denna artikel eller för beslut om inledande eller uteblivet inledande av översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.6 i den här förordningen, detta förfarande avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller en majoritet av kommittéledamöterna, såsom anges i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 182/2011, så begär. Om det skriftliga förfarandet tillämpas i andra fall när utkastet till åtgärd har diskuterats i kommittén, ska förfarandet avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär. Om det skriftliga förfarandet tillämpas i andra fall när utkastet till åtgärd inte har diskuterats i kommittén, ska förfarandet avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller minst en fjärdedel av kommittéledamöterna så begär.

6. Kommittén får överväga varje fråga rörande tillämpningen av denna förordning som tas upp av kommissionen eller på en medlemsstats begäran. Medlemsstaterna får begära information och får utbyta åsikter i kommittén eller direkt med kommissionen. *Förordning 37/2014.*

Artikel 16 – Kontrollbesök

[1016] 1. Kommissionen ska, om den finner detta lämpligt, genomföra besök hos importörer, exportörer, handlare, agenter, producenter och branschföreningar och organisationer för att kontrollera bokföringen och de uppgifter som lämnats om dumpning och skada. Kontrollbesök får endast genomföras om frågeformuläret i tid besvarats på ett korrekt sätt.

2. Kommissionen kan vid behov utföra undersökningar i tredjeland under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke, att företrädare för det berörda landets regering underrättas och att dessa inte motsätter sig undersökningen. Så snart de berörda företagens samtycke har erhållits bör kommissionen meddela myndigheterna i exportlandet om namn på och adress till de företag som ska besökas och de datum som överenskommit.

3. De berörda företagen ska underrättas om vilka slags uppgifter som ska kontrolleras vid kontrollbesöket och om alla ytterligare uppgifter som kan komma att krävas vid sådana besök, vilket inte bör utesluta att det mot bakgrund av de uppgifter som framkommer vid kontrollbesöket kan krävas att ytterligare detaljuppgifter lämnas.

4. Vid undersökningar som genomförs enligt punkterna 1, 2 och 3 ska kommissionen biträdas av tjänstemän från de medlemsstater som begär detta.

Artikel 17 – Stickprov

[1017] 1. I de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får undersökningen begränsas till ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner genom statistiskt representativa stickprov som utförs på grundval av de uppgifter som är tillgängliga när urvalet görs, eller till den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.

2. Det slutliga urvalet av parter, slag av produkter eller transaktioner som görs i enlighet med dessa bestämmelser om stickprov ska kommissionen ansvara för, men urvalet ska helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts givit sig till känna och lämnat tillräckliga uppgifter för att ett representativt stickprov ska kunna göras.

3. I de fall undersökningen har begränsats enligt denna artikel ska en enskild dumpningsmarginal dock beräknas för varje exportör eller producent som inte ursprungligen utvaldes och som lämnar de nödvändiga uppgifterna inom de tidsfrister som anges i denna förordning, utom när antalet exportörer eller producenter är så stort att enskilda undersökningar skulle bli orimligt betungande och skulle förhindra att undersökningen avslutades i rätt tid.

4. Om beslut fattas om stickprovstagnation och några eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt stickprov tas. Om samarbetet fortsatt uppvisar avsevärda brister eller om det inte finns tillräckligt med tid för att ta ett nytt stickprov ska tillämpliga bestämmelser i artikel 18 gälla.

Artikel 18 – Bristande samarbete

[1018] 1. I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen enligt denna förordning eller väsentligen hindrar undersökningen kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om det framkommer att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter ska dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter kan användas. Berörda parter bör göras uppmärksamma på konsekvenserna av bristande samarbete.

2. Underlåtenhet att lämna svar i datoriserad form ska inte anses utgöra bristande samarbete, under förutsättning att den berörda parten kan visa att det skulle vara orimligt betungande eller medföra orimliga extrakostnader att lämna svar på det sätt som begärts.

3. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende bör de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga.

4. Om bevis eller uppgifter inte godtas ska den part som lämnat dem omedelbart underrättas om orsakerna till detta och ges tillfälle att lämna ytterligare förklaringar inom den fastställda tidsfristen. Om förklaringarna inte anses vara tillfredsställande ska skälen till att dessa bevis eller uppgifter avvisas anges och uppges i de avgöranden som offentliggörs.

5. Om fastställanden, inbegripet de som rör normalvärdet, grundas på bestämmelserna i punkt 1 och de uppgifter som lämnas i klagomålet, ska uppgifterna om det är praktiskt möjligt och med beaktande av tidsfristerna för undersökningen, kontrolleras genom hänvisning till uppgifter från andra oberoende källor som kan

finnas tillgängliga, exempelvis offentliggjorda prislistor, officiell importstatistik och uppgifter om tullintäkter, eller uppgifter som andra berörda parter lämnat som ett led i undersökningen.

Dessa uppgifter får i tillämpliga fall inbegripa relevanta uppgifter som gäller världsmarknaden eller andra representativa marknader.

6. Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom undanhålls, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.

Artikel 19 – Konfidentiell behandling

[1019] 1. Uppgifter som till sin natur är konfidentiella (t.ex. på grund av att deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller leda till väsentlig skada för den person som lämnar uppgifterna, eller för en person från vilken denne har erhållit uppgifterna) eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, ska på välgrundad begäran behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

2. De berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter ska lämna icke-konfidentiella sammanfattningar av dessa. Dessa sammanfattningar ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att kunna bilda sig en rimlig uppfattning om kontentan av de konfidentiella uppgifterna. Under särskilda omständigheter får dessa parter ange att uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas. Under sådana särskilda omständigheter ska en förklaring lämnas angående skälen till att en sådan sammanfattning inte är möjlig.

3. Om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna antingen är ovillig att göra uppgifterna tillgängliga eller att tillåta att de lämnas ut på ett mer generellt sätt eller i sammanfattad form, får dessa uppgifter lämnas utan beaktande om inte lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan påvisa att uppgifterna är korrekta. Begäran om konfidentiell behandling ska inte avvisas godtyckligt.

4. Denna artikel ska inte hindra gemenskapens myndigheter från att lämna ut allmän information, särskilt inte de skäl som legat till grund för de beslut som fattats i enlighet med denna förordning, och inte heller att de lämnar ut den bevisning som gemenskapens myndigheter kan stödja sig på i den mån det är nödvändigt att redogöra för dessa skäl vid en rättegång. Ett sådant utlämnande måste ske med beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärshemligheter inte röjs.

5. Kommissionen och medlemsstaterna, däribland tjänstemännen hos någon av dessa, får inte yppa några uppgifter vilka mottagits i enlighet med denna förordning och för vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling, utan uttryckligt tillstånd från den uppgiftslämnaren. Uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller interna handlingar som upprättats av unionens eller medlemsstaternas myndigheter får endast lämnas ut om detta uttryckligen anges i denna förordning.

6. Uppgifter som mottagits i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes. Denna bestämmelse ska inte hindra att uppgifter som mottagits i samband med en undersökning används vid inledandet av en annan undersökning inom ramen för samma förfarande rörande samma likadana produkt. *Förordning 37/2014.*

Artikel 20 – Utlämnande av uppgifter

[1020] 1. De klagande, importörer, exportörer och deras intresseorganisationer, samt företrädare för exportlandet, får begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av provisoriska åtgärder lämnas ut. En sådan begäran ska göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och uppgifterna ska därefter så snart som möjligt lämnas ut skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs eller att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs, varvid särskild hänsyn ska tas till utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om att slutligen få ta del av uppgifter enligt punkt 2 ska lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk tull har tillämpats, vara kommissionen till handa senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes. Om en provisorisk tull inte har tillämpats ska parterna ges tillfälle att begära ett slutligt utlämnande av uppgifterna inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen.

4. Ett slutligt utlämnande av uppgifter ska ske skriftligen. Det ska ske så snart som möjligt med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter och normalt sett senast en månad före inledandet av de förfaranden som fastställs i artikel 9. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna vissa omständigheter eller överväganden, ska de utlämnas så snart som möjligt. Utlämnandet av uppgifter ska inte inverka på något beslut som kommissionen därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter och överväganden ska de utlämnas snarast möjligt.

5. De uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter ska endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall ska fastställas av kommissionen och som ska vara minst tio dagar med beaktande av hur brådskande ärendet är. En kortare tidsfrist får fastställas om ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter måste ske. *Förordning 37/2014.*

Artikel 21 – Gemenskapens intresse

[1021] 1. Ett fastställande om huruvida ett ingripande är befogat med hänsyn till gemenskapens intresse ska fattas på grundval av en helhetsbedömning av alla berörda parter intressen, inbegripet den inhemska industrins, användarnas och konsumenternas intressen, och ett fastställande enligt denna artikel ska endast göras då alla parter har givits tillfälle att yttra sig enligt punkt 2. Vid en sådan undersökning ska särskild hänsyn tas till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevällande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Åtgärder som fastställs på grundval av konstaterad dumpning och skada får inte vidtas om myndigheterna på grundval av samtliga lämnade uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att få fram ett ordentligt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder, kan de klagande, importörerna och deras intresseorganisationer, företrädare för användare och konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av antidumpningsundersökningen. Dessa uppgifter

eller lämpliga sammanfattningar därav ska göras tillgängliga för de övriga parter som anges i denna artikel, vilka ska ha rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat enligt punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran ska beviljas om den lämnas inom de tidsgränser som anges i punkt 2 och om den innehåller sådana skäl som med beaktande av gemenskapens intresse motiverar att parten bör höras.

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får yttra sig om tillämpningen av de provisoriska tullar som har införts. För att dessa synpunkter ska kunna beaktas ska de ha inkommit inom 25 dagar efter den dag åtgärderna i fråga börjat tillämpas, och synpunkterna eller lämpliga sammanfattningar av dem ska göras tillgängliga för övriga parter som ska ha rätt att yttra sig över dem.

5. Kommissionen ska undersöka de uppgifter som inlämnats på korrekt sätt och undersöka i vilken omfattning de är representativa, och resultaten av denna analys ska tillsammans med en bedömning av dessa uppgifter överlämnas till kommittén som en del av det utkast till åtgärd som lämnats in enligt artikel 9 i denna förordning. Kommissionen bör ta kommitténs åsikter i beaktande på de villkor som anges i förordning (EU) nr 182/2011.

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att få tillgång till de omständigheter och överväganden som ligger till grund för de slutliga besluten. Denna information ska så långt det är möjligt göras tillgänglig, utan att detta påverkar sådana beslut som kommissionen senare kan komma att fatta.

7. Uppgifter ska endast beaktas när faktisk bevisning stöder deras tillförlitlighet. *Förordning 37/2014.*

Artikel 22 – Slutbestämmelser

[1022] Denna förordning ska inte utesluta tillämpningen av

a) sådana särskilda bestämmelser som anges i överenskommelser mellan gemenskapen och tredjeland,

b) gemenskapens förordningar på jordbruksområdet och rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter, rådets förordning (EG) nr 1667/2006 av den 7 november 2006 om glukos och laktos och rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin, varvid denna förordning ska komplettera de förordningarna och tillämpas utan hinder av alla de bestämmelser i dessa förordningar som utesluter tillämpning av antidumpningstullar,

c) särskilda åtgärder, under förutsättning att sådana åtgärder inte står i strid med förpliktelser enligt GATT.

Artikel 22a – Rapport

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 37/2014.

[1022 A] 1. Kommissionen ska, med vederbörlig hänsyn till skyddet av konfidentiella uppgifter i den mening som avses i artikel 19, förelägga Europaparlamentet och rådet en årsrapport om tillämpningen och genomförandet av denna förordning. Rapporten ska innehålla information om tillämpningen av provisoriska och slutgiltiga åtgärder, avslutande av undersökningar utan åtgärder, nya undersökningar, översyner och kontrollbesök samt arbetet i de olika organ som ansvarar för att övervaka genomförandet av denna förordning och för att åtagandena däri uppfylls.

2. Europaparlamentet får inom en månad efter det att kommissionen har lagt fram rapporten kalla kommissionen till ett extra sammanträde med parlamentets ansvariga utskott för att lägga fram och förklara eventuella frågor om genomförandet av denna förordning.

3. Senast sex månader efter det att rapporten har förelagts Europaparlamentet och rådet ska den offentliggöras av kommissionen. *Förordning 37/2014*.

Artikel 23 – Upphävande

[1023] Förordning (EG) nr 384/96 ska upphöra att gälla.

Upphävandet av förordning (EG) nr 384/96 ska inte påverka giltigheten av de förfaranden som inletts med stöd av den förordningen.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II [1026].

Artikel 24 – Ikraftträdande

[1024] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 343, den 22 december 2009.

Bilaga I

[1025] Upphävd förordning och en förteckning över dess efterföljande ändringar

Rådets förordning (EG) nr 384/96
(EGT L 56, 6.3.1996, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 2331/96
(EGT L 317, 6.12.1996, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 905/98
(EGT L 128, 30.4.1998, s. 18)

Rådets förordning (EG) nr 2238/2000
(EGT L 257, 11.10.2000, s. 2)

Rådets förordning (EG) nr 1972/2002
(EGT L 305, 7.11.2002, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 461/2004
(EUT L 77, 13.3.2004, s. 12)

Rådets förordning (EG) nr 2117/2005
(EUT L 340, 23.12.2005, s. 17)

Artikel 1
Artikel 3, endast vad gäller hänvisningen
till förordning (EG) nr 384/96

*Bilaga II***[1026] Jämförelsetabell**

Förordning (EG) nr 384/96	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.2
Artikel 2.3 första meningen	Artikel 2.3 första stycket
Artikel 2.3 andra meningen	Artikel 2.3 andra stycket
Artikel 2.4	Artikel 2.4
Artikel 2.5 första meningen	Artikel 2.5 första stycket
Artikel 2.5 andra meningen	Artikel 2.5 andra stycket
Artikel 2.5 andra och tredje styckena	Artikel 2.5 tredje och fjärde styckena
Artikel 2.6–2.9	Artikel 2.6–2.9
Artikel 2.10 a–h	Artikel 2.10 a–h
Artikel 2.10 i första meningen	Artikel 2.10 i första stycket
Artikel 2.10 i andra meningen	Artikel 2.10 i andra stycket
Artikel 2.10 j och k	Artikel 2.10 j och k
Artikel 2.11 och 2.12	Artikel 2.11 och 2.12
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 3.2, inledningen och leden a och b
Artikel 3.3	Artikel 3.3
Artikel 3.4	Artikel 3.4, inledningen och leden a och b
Artikel 3.5–3.9	Artikel 3.5–3.9
Artikel 4.1 inledningen	Artikel 4.1 inledningen
Artikel 4.1 a	Artikel 4.1 a
Artikel 4.1 b	Artikel 4.1 b, inledningen och leden i och ii
Artikel 4.2	Artikel 4.2 första stycket, inledningen och leden a, b och c
–	Artikel 4.2 andra stycket
Artikel 4.3 och 4.4	Artikel 4.3 och 4.4
Artikel 5–17	Artikel 5–17
Artikel 18.1–18.4	Artikel 18.1–18.4
Artikel 18.5 första meningen	Artikel 18.5 första stycket
Artikel 18.5 andra meningen	Artikel 18.5 andra stycket
Artikel 18.6	Artikel 18.6
Artiklarna 19–22	Artiklarna 19–22
Artikel 23	–
–	Artikel 23
Artikel 24 första punkten	Artikel 24
Artikel 24 andra punkten	–
–	Bilaga I
–	Bilaga II

Rättelse, EUT L 7, 2010.

Rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av förordningarna om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter och de förordningar som antagits enligt artikel 308 i fördraget och som är tillämpliga på varor som framställs av jordbruksprodukter, särskilt de bestämmelser i förordningarna som medger undantag från den allmänna principen att skyddsåtgärder vid gränserna endast får ersättas med de åtgärder som föreskrivs i de nämnda förordningarna,

med beaktande av kommissionens förslag, och
av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) Avslutningen av de multilaterala handelsförhandlingarna inom ramen för Uruguayrundan ledde till Världshandelsorganisationens (WTO) inrättande.

(3) Bilaga 1 A i avtalet om upprättande av WTO (WTO-avtalet), som godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) innehåller bl.a. 1994 års allmänna tull- och handelsavtal (nedan kallat *Gatt 1994*), ett avtal om jordbruk, ett avtal om genomförande av artikel VI i Gatt 1994 (nedan kallat 1994 års *antidumpningsavtal*) och ett avtal om subventioner och utjämningsåtgärder (nedan kallat *subventionsavtalet*).

(4) För att uppnå större effektivitet och öppenhet vid gemenskapens tillämpning av reglerna i 1994 års antidumpningsavtal respektive i subventionsavtalet har det ansetts nödvändigt att anta två separata förordningar som tillräckligt utförligt lägger fast bestämmelser om tillämpningen av dessa båda avtal till värn för handeln.

(5) För att säkerställa en riktig och öppen tillämpning av reglerna i dessa två avtal, bör deras innehåll i möjligaste mån tas in i gemenskapens lagstiftning.

(6) Det är dessutom önskvärt att tillräckligt utförligt förklara när en subvention ska anses föreligga, enligt vilka principer den ska utjämnas (särskilt om subventionen är selektivt riktad) samt enligt vilka kriterier storleken på den utjämningsbara subventionen ska beräknas.

(7) När förekomsten av en subvention fastställs är det nödvändigt att visa att ett finansiellt bidrag har beviljats av en offentlig myndighet eller annat offentligt organ inom ett lands territorium, eller att någon annan form av inkomst- eller prisstöd enligt artikel XVI i Gatt 1994 har förelegat och att ett mottagande företag härigenom har beviljats en förmån.

(8) För beräkning av förmånen för mottagaren, i de fall ett riktmärke för marknaden inte finns i det berörda landet, bör riktmärket fastställas genom anpassning av de villkor som råder i det berörda landet på grundval av de faktiska uppgifter som är tillgängliga där. Om detta inte är praktiskt genomförbart på grund av att det inte finns några uppgifter om sådana priser och kostnader eller på grund av att dessa är otillförlitliga, bör riktmärket fastställas med hjälp av de villkor som gäller på andra marknader.

(9) Det är önskvärt att bestämma tydliga och detaljerade riktlinjer med avseende på de faktorer som kan bidra till att fastställa huruvida den subventionerade importen har vållat eller riskerar att vålla väsentlig skada. När det ska visas att den skada som har drabbat gemenskapsindustrin kan tillskrivas den berörda importens volym och prisnivå, bör effekten av andra faktorer också uppmärksammas, särskilt de rådande marknadsvillkoren inom gemenskapen.

(10) Det är lämpligt att definiera begreppet ”gemenskapsindustri” och att föreskriva att parter som står i ekonomisk intressegemenskap med exportörer kan uteslutas från denna industri samt att definiera begreppet ”stå i ekonomisk intressegemenskap med”. Det är också nödvändigt att göra det möjligt att vidta åtgärder som innebär utjämningsstullar till förmån för producenterna i en region i gemenskapen, och att lägga fast riktlinjer för hur en sådan region ska definieras.

(11) Det är nödvändigt att avgöra vem som kan göra en framställning rörande utjämningsstullar, inbegripet i vilken omfattning detta bör stödjas av gemenskapsindustrin samt vilka uppgifter om utjämningsbara subventioner, skada och orsaksamband som en sådan framställning bör innehålla. Det är också tillrådligt att närmare ange förfaranden för hur framställningar ska avslås eller hur förfaranden ska inledas.

(12) Det är nödvändigt att bestämma på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver och att de bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också önskvärt att klart ange vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till känna, redogöra för sin inställning och inom bestämda tidsfrister tillhandahålla uppgifter, om denna inställning och dessa uppgifter ska kunna beaktas. Det är även lämpligt att ange villkoren för att en berörd part ska kunna få tillgång till och yttra sig över de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör även samarbeta när det gäller att inhämta uppgifter.

(13) Det är nödvändigt att bestämma på vilka villkor provisoriska tullar får införas, inbegripet villkoret att de inte får införas tidigare än 60 dagar eller senare än nio månader efter det att ett förfarande har inletts. Kommissionen får under alla omständigheter endast införa sådana tullar för en period om fyra månader.

(14) Det är nödvändigt att närmare ange förfaranden för godtagande av åtaganden som undanröjer eller uppväger utjämningsbara subventioner och skada i stället för att införa provisoriska eller slutgiltiga tullar. Det är även lämpligt att fastställa konsekvenserna av överträdelse eller återtagande av ett åtagande och att föreskriva att provisoriska tullar kan införas vid misstanke om överträdelse eller när ytterligare undersökningar är nödvändiga för att komplettera undersökningsresultaten. När ett åtagande godkänns bör det tillses att det föreslagna åtagandet och dess genomförande inte medför någon konkurrensbegränsning.

(15) Det anses lämpligt att göra det möjligt att återta ett åtagande och införa tullen genom en enda rättsakt. Det är också nödvändigt att se till att förfarandet för återtagande avslutas inom en tidsfrist på normalt sex månader och under alla omständigheter högst nio månader, så att det kan tillses att de åtgärder som gäller efterlevs.

(16) Det är nödvändigt att föreskriva att ett förfarande normalt, oberoende av om slutgiltiga åtgärder vidtas eller inte, ska avslutas inom 12 månader eller senast inom 13 månader efter det att undersökningen inleddes.

(17) En undersökning eller ett förfarande bör avslutas om subventionsbeloppet är försumbart, i synnerhet när det är fråga om import av varor med ursprung i utvecklingsländer, om den subventionerade importens volym eller skadan anses vara negligierbar, och dessa begrepp bör definieras. Om åtgärder ska vidtas är det nödvändigt att föreskriva att undersökningen ska avslutas och att ange att åtgärderna bör ligga på en

nivå som understiger beloppet för den utjämningsbara subventionen, om en sådan lägre nivå är tillräcklig för att undanröja skadan. Om stickprov ska tas är det nödvändigt att närmare fastställa en metod för beräkning av tullarnas belopp.

(18) Det är nödvändigt att föreskriva ett retroaktivt uttag av provisoriska tullar om detta bedöms vara lämpligt och att närmare ange de omständigheter som kan leda till att tullar tillämpas retroaktivt för att undvika att effekten av de slutgiltiga åtgärder som ska tillämpas omintetgörs. Det är även nödvändigt att föreskriva att tull kan tas ut retroaktivt vid överträdelse eller återtagande av åtaganden.

(19) Det är nödvändigt att föreskriva att åtgärderna ska upphöra att gälla efter fem år om inte en översyn visar att de bör behållas. När tillräckliga bevis för ändrade förhållanden har lagts fram är det även nödvändigt att möjliggöra interimsoversyn eller undersökningar för att avgöra om det är berättigat att betala tillbaka utjämningsstullar.

(20) Trots att subventionsavtalet inte innehåller bestämmelser om kringgående av utjämningsåtgärder finns det en möjlighet att kringgå dessa på ett sätt som liknar men inte är identiskt med kringgående av antidumpningsåtgärder. Det förefaller således lämpligt att i denna förordning införa bestämmelser som syftar till att motverka kringgående.

(21) Det är önskvärt att klargöra vilka parter som har rätt att begära att en undersökning avseende kringgående ska inledas.

(22) Det är också önskvärt att klargöra vilka bruk som utgör kringgående av gällande åtgärder. Kringgående kan ske antingen inom eller utanför gemenskapen. Följaktligen bör det föreskrivas att den befrielse från de utvidgade tullarna som får beviljas importörer även ska kunna beviljas exportörer när tullar utvidgas i syfte att motverka sådant kringgående som sker utanför gemenskapen.

(23) Det är viktigt att tillåta att utjämningsåtgärderna tillfälligt upphävs om det inträder sådana tillfälliga förändringar i marknadsförhållandena som gör att åtgärderna tillfälligtvis inte är ändamålsenliga.

(24) Det är nödvändigt att föreskriva att sådan import som är föremål för undersökning ska kunna registreras vid importtillfället för att åtgärder mot denna import ska kunna vidtas senare.

(25) För att säkerställa att åtgärderna genomförs på ett riktigt sätt måste medlemsstaterna övervaka och till kommissionen avge rapporter rörande importen av de produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder och rörande de tullbelopp som tas ut i enlighet med denna förordning. Det är dessutom nödvändigt att införa en möjlighet för kommissionen att begära att medlemsstaterna — med förbehåll för att sekretessbestämmelserna iakttas — lämnar uppgifter som kan användas för övervakning av prisåtaganden och kontroll av de gällande åtgärdernas verkningsgrad.

(26) Det är nödvändigt att föreskriva att samråd med en rådgivande kommitté regelbundet ska äga rum vid bestämda tidpunkter under undersökningens gång. Kommittén bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

(27) Det är viktigt att meddela föreskrifter om kontrollbesök för att kontrollera de uppgifter som lämnas om utjämningsbara subventioner och skada, men genomförandet av dessa besök bör dock vara beroende av kvaliteten på de svar som tas emot.

(28) För att undersökningarna ska kunna slutföras inom utsatt tid är det väsentligt att stickprov tas om antalet parter eller transaktioner är stort.

(29) När parter inte samarbetar på ett tillfredsställande sätt är det nödvändigt att föreskriva att andra uppgifter kan användas för att utreda de faktiska omständigheterna samt att dessa uppgifter kan vara mindre gynnsamma för parterna än om de hade samarbetat.

(30) Bestämmelser bör antas om behandling av konfidentiella uppgifter så att affärs- eller statshemligheter inte röjs.

(31) Det är oundgängligen nödvändigt att föreskriva att de parter som har rätt till detta ska informeras om de viktigaste omständigheterna och övervägandena på ett riktigt sätt och att detta, med beaktande av beslutsgången inom gemenskapen, ska ske inom en tidsfrist som gör det möjligt för parterna att bevaka sina intressen.

(32) Det är lämpligt att meddela föreskrifter om ett administrativt system på vars grundval argument kan framföras rörande huruvida åtgärderna ligger i gemenskapens, och särskilt konsumenternas, intresse, och att uppställa tidsfrister inom vilka sådana uppgifter ska lämnas samt att ange de berörda parternas rätt att få information.

(33) Vid tillämpning av reglerna i subventionsavtalet är det, för att upprätthålla den jämvikt mellan rättigheter och skyldigheter som eftersträvs i det avtalet, väsentligt att gemenskapen beaktar sina större handelsparter tolkning av dessa regler, såsom denna avspeglas i lagstiftning eller praxis.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 — Principer

[1041] 1. En utjämningsstull får införas för att kompensera för en subvention som direkt eller indirekt har beviljats för tillverkning, export eller transport av en produkt vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska produkter som inte importeras direkt från ursprungslandet utan exporteras till gemenskapen via ett mellanliggande land fullt ut omfattas av bestämmelserna i denna förordning och transaktionen eller transaktionerna ska, i tillämpliga fall, anses ha utförts mellan ursprungslandet och gemenskapen.

Artikel 2 — Definitioner

[1042] I denna förordning avses med

a) *subventionerad produkt*: en produkt för vilken en utjämningsbar subvention har beviljats enligt vad som avses i artikel 3. En sådan subvention kan beviljas av de offentliga myndigheterna antingen i den importerade produktens ursprungsland eller i ett mellanliggande land från vilket produkten exporteras till gemenskapen, i denna förordning kallat *exportlandet*,

b) *offentliga myndigheter*: offentliga organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium,

c) *likadan produkt*: en produkt som är identisk med, det vill säga i alla avseenden likadan som, den ifrågavarande produkten, eller, i avsaknad av en sådan produkt, en annan produkt som har egenskaper som i hög grad liknar den berörda produktens egenskaper även om den inte i alla avseenden är likadan,

d) *skada*: väsentlig skada för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin, eller avsevärd försening vid upprättande av en sådan gemenskapsindustri, om inte annat anges, och begreppet ska tolkas i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.

Artikel 3 — Definition av en subvention

[1043] En subvention ska anses föreligga om

1. a) ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet förekommer, det vill säga när

i) ett offentligt förfarande innebär en direkt överföring av medel (t.ex. genom bidrag, lån och kapitaltillskott), eller en möjlig direkt överföring av medel eller förpliktelser (t.ex. lånegarantier),

ii) offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut inte drivs in eller efterskänks (t.ex. i fall av skattemässiga incitament såsom skattereduktioner); i detta fall ska befrielse för en exporterad produkt från tullar eller skatter som tas ut för en likadan produkt som är avsedd för inhemsk konsumtion, eller återbetalning av sådana tullar eller skatter till belopp som inte överstiger de belopp som ska utgå, inte betraktas som en subvention, under förutsättning att en sådan befrielse beviljas i enlighet med bestämmelserna i bilagorna I [1076], II [1077] och III [1078],

iii) offentliga myndigheter tillhandahåller andra varor eller tjänster än sådana som rör allmän infrastruktur, eller köper varor,

iv) de offentliga myndigheterna

— gör utbetalningar via en fond, eller

— ålägger ett privat organ att utföra en eller flera av de funktioner som räknas upp i leden i, ii och iii och som normalt ligger inom deras kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis,

eller

b) det förekommer någon annan form av inkomst- eller prisstöd i enlighet med artikel XVI i Gatt 1994, och

2. en förmån därmed beviljas.

Artikel 4 — Utjämningsbara subventioner

[1044] 1. Subventioner ska vara föremål för utjämningsåtgärder endast om de är selektiva i enlighet med vad som avses i punkterna 2, 3 och 4.

2. För att avgöra om en subvention är selektivt riktad till ett företag eller en industri eller en grupp av företag eller industrier, nedan kallade *vissa företag*, som ligger under den beviljande myndighetens behörighet, ska följande principer tillämpas:

a) Om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen uttryckligen begränsar subventionen till att avse vissa företag, ska subventionen anses vara selektiv.

b) Om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen fastställer objektiva kriterier eller villkor som avgör rätten till och storleken av en subvention, ska selektivitet inte anses föreligga under förutsättning att alla som uppfyller kraven för subventionen också automatiskt får den och att de nämnda kriterierna iaktas och villkoren följs strikt.

c) Om det finns anledning att anta att en subvention i själva verket är selektiv, trots att en tillämpning av principerna under leden a och b visar motsatsen, får även andra faktorer beaktas. Sådana faktorer är att ett begränsat antal företag utnyttjar ett subventionsprogram, att vissa företag dominerar vad gäller utnyttjandet av ett subventionsprogram, att vissa företag får oproportionerligt stora subventioner samt det sätt på vilket den myndighet som beviljar subventionen har utövat sina skönmässiga befogenheter när den beslutar att bevilja en subvention. I detta sammanhang ska särskilt beaktas uppgifter om hur ofta ansökningar om subventioner har avslagits eller godkänts och skälen för dessa beslut.

I led b avses med *objektiva kriterier eller villkor* sådana kriterier eller villkor som är neutrala, som inte gynnar vissa företag framför andra, och som är ekonomiska till sin karaktär och tillämpas generellt, exempelvis antalet anställda eller företagets storlek.

Kriterierna och villkoren ska vara tydligt angivna i lag, annan författning eller andra offentliga handlingar så att de kan kontrolleras.

Vid tillämpning av första stycket c ska hänsyn tas såväl till diversifieringsgraden i den ekonomiska verksamheten inom den beviljande myndighetens behörighet som till den tid som subventionsprogrammet har tillämpats.

3. En subvention som är begränsad till att avse vissa företag inom ett bestämt geografiskt område som ligger under den beviljande myndighetens behörighet ska anses vara selektiv. Fastställande och ändringar av allmänt tillämpliga avgiftssatser av offentliga myndigheter på alla nivåer ska inte betraktas som en selektiv subvention enligt denna förordning.

4. Oberoende av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 ska följande subventioner betraktas som selektiva:

a) Subventioner som rättsligt eller faktiskt är knutna till exportresultat, ensamt eller som ett av flera villkor, inbegripet de exempel som räknas upp i bilaga I [1076].

b) Subventioner som är beroende av att inhemska produkter används framför importerade, oavsett om detta är det enda villkoret eller ett av flera villkor.

För att uppnå de mål som anges i led a ska subventioner anses faktiskt knutna till exportresultat om omständigheterna visar att beviljandet av subventionen, även om denna rättsligt sett inte är knuten till exportresultatet, rent faktiskt är knutet till verklig eller förväntad export eller verkliga eller förväntade exportintäkter. Enbart det förhållandet att en subvention beviljas ett exportföretag ska inte i sig anses utgöra en exportsubvention i enlighet med denna bestämmelse.

5. Alla beslut om selektivitet enligt bestämmelserna i denna artikel ska vara klart och tydligt underbyggda genom faktiska bevis.

Artikel 5 — Beräkning av storleken på den utjämningsbara subventionen

[1045] Storleken på utjämningsbara subventioner ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser. Normalt sett motsvaras denna tid av mottagarens senaste räkenskapsår, men den kan utgöras av varje annan period om minst sex månader som infaller före undersökningens början och för vilken det finns tillförlitliga ekonomiska och andra relevanta uppgifter.

Artikel 6 — Beräkning av förmånen för mottagaren

[1046] Vid beräkning av förmånen för mottagaren ska följande gälla:

a) Offentligt tillskott av kapital till ett företag ska inte anses medföra någon förmån om inte investeringen får anses strida mot sedvanlig investeringspraxis, inbegripet tillhandahållande av riskkapital, bland privata investerare inom ursprungs- eller exportlandets territorium.

b) Offentliga lån ska inte anses medföra en förmån om det inte finns någon skillnad mellan det belopp det lånande företaget betalar för det offentliga lånet och det belopp företaget skulle ha behövt betala för ett likvärdigt kommersiellt lån som det faktiskt skulle ha kunnat få på marknaden. I sådana fall ska förmånen anses utgöra skillnaden mellan dessa två belopp.

c) Offentliga lånegarantier ska inte anses medföra en förmån om det inte finns någon skillnad mellan det belopp som det lånande företaget betalar för ett lån med offentlig lånegaranti och det belopp som företaget skulle behöva betala för ett jämförbart kommersiellt lån utan offentlig lånegaranti. I sådana fall ska förmånen anses utgöra skillnaden mellan dessa två belopp, justerad för att beakta eventuella skillnader i avgifter.

d) Offentligt tillhandahållande av varor eller tjänster, eller offentliga köp av varor, ska inte anses innebära en förmån om inte tillhandahållandet har skett mot för låg ersättning eller köpet har skett mot för hög ersättning. Frågan om huruvida ersättningen är för hög eller för låg ska avgöras med beaktande av rådande marknadsvillkor för produkterna eller tjänsterna i fråga i det land som tillhandahåller eller köper dem, inbegripet pris, kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet, transport och andra villkor för köpet eller försäljningen.

Om det inte finns några sådana rådande marknadsvillkor för produkterna eller tjänsterna i fråga i det land som tillhandahåller eller köper dem, som kan användas som lämpliga riktmärken, ska en av följande bestämmelser tillämpas:

i) De villkor som råder i landet i fråga ska justeras på grundval av de faktiska kostnader, priser och andra faktorer som är tillgängliga i det landet med hjälp av ett lämpligt belopp som avspeglar normala marknadsvillkor.

ii) I tillämpliga fall ska de villkor användas som råder på marknaden i ett annat land eller på världsmarknaden och som är tillgängliga för mottagaren.

Artikel 7 — Allmänna bestämmelser om beräkning

[1047] 1. Utjämningsbara subventioners storlek ska beräknas per enhet av den subventionerade produkt som exporteras till gemenskapen.

När detta belopp bestäms får följande avdrag göras från det sammanlagda subventionsbeloppet:

a) Ansökningsavgifter eller andra kostnader som är nödvändiga för att bli berättigad till eller erhålla subventioner.

b) Exportskatter, tullar eller andra avgifter som tas ut vid export av produkten till gemenskapen med särskild avsikt att utjämna subventionen.

Om en berörd part begär ett sådant avdrag åligger det honom att visa att denna begäran är berättigad.

2. Om subventionen inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter ska den utjämningsbara subventionens storlek, allt efter omständigheterna, bestämmas genom att den sammanlagda subventionens värde fördelas i proportion till produktions-, försäljnings- eller exportvolymen av de ifrågavarande produkterna under perioden för subventionsundersökningen.

3. Om subventionen kan knytas till förvärv eller framtida förvärv av fasta anläggningar ska den utjämningsbara subventionens storlek beräknas genom att subventionen fördelas över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana tillgångar i den ifrågavarande industrin.

Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, inbegripet sådana belopp som rör fasta anläggningar som förvärvats före denna period, ska fördelas på det sätt som anges i punkt 2.

Om tillgångarna inte är avskrivningsbara ska subventionen jämföras med ett räntefritt lån och behandlas i enlighet med artikel 6 b.

4. Om subventionen inte kan knytas till förvärv av fasta anläggningar, ska storleken på den fördel som erhålls under undersökningsperioden i princip hänföras till denna period och fördelas i enlighet med punkt 2, om det inte på grund av särskilda omständigheter finns anledning att hänföra den till en annan period.

Artikel 8 — Fastställande av skada

[1048] 1. Skada ska fastställas på grundval av faktiska bevis och fastställelsen ska omfatta en objektiv granskning av

a) den subventionerade importens volym och effekter på gemenskapsmarknadens priser för likadana produkter, och

b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.

2. Såvitt avser den subventionerade importens volym ska en undersökning göras av huruvida en betydande ökning av subventionerad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Såvitt avser den subventionerade importens effekter på priserna ska en undersökning även göras av om huruvida betydande prisunderskridanden skett för de subventionerade importprodukterna i förhållande till en likadan, av gemenskapsindustrin framställd,

produkt eller om denna import på något annat sätt får till följd att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

3. Om en undersökning avseende utjämningsstull samtidigt avser en produkt från mer än ett land samtidigt, ska en samlad bedömning av verkningarna av denna import göras endast om det fastställs att

a) de utjämningsbara subventionernas storlek i förhållande till importen från varje enskilt land överstiger tröskelvärdet enligt vad som avses i artikel 14.5 och volymen på importen från varje enskilt land inte är negligierbar, samt

b) det är lämpligt att göra en samlad bedömning av verkningarna av denna import under beaktande av de konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och de konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och den likadana gemenskapsprodukten.

4. Granskningen av den subventionerade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin ska innefatta en utvärdering av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som påverkar industrins situation, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från effekterna av tidigare subventionering eller dumpning, de utjämningsbara subventionernas storlek, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, investeringsavkastning, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar priserna inom gemenskapen, faktiska och möjliga negativa effekter på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel och, såvitt avser jordbruket, om ianspråktagandet av de offentliga stödprogrammen har ökat. Denna uppräkningslista är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

5. Med hjälp av de relevanta bevis som framläggs med avseende på punkt 1 ska det visas att den subventionerade importen vållar skada. Detta innebär särskilt att det ska visas att den volym och/eller de prisnivåer som avses i punkt 2 påverkar gemenskapsindustrin på sätt som anges i punkt 4 och att denna påverkan är så omfattande att den kan betraktas som väsentlig.

6. Andra kända faktorer än den subventionerade importen som samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin ska också granskas för att den skada som vållas av dessa faktorer inte ska tillskrivas den subventionerade importen enligt punkt 5. Faktorer som i detta sammanhang kan betraktas som relevanta är bland annat volymen och priserna på den ickesubventionerade importen, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, restriktiva handelsbruk som tillämpas av producenterna i tredjeland och i gemenskapsländer, konkurrens mellan dessa producenter, den tekniska utvecklingen samt gemenskapsindustrins exportresultat och produktivitet.

7. Den subventionerade importens effekter ska utvärderas i förhållande till gemenskapsindustrins produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter gör det möjligt att särskilja denna produktion på grundval av sådana kriterier som produktionsprocessen samt producenternas försäljning och vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, ska den subventionerade importens effekter utvärderas genom granskning av produktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan tillhandahållas.

8. Ett fastställande av risk för väsentlig skada ska ske på grundval av fakta och inte endast påståenden, antaganden eller avlägsna möjligheter. Den förändring av förhållandena som skulle kunna skapa en situation där subventionen skulle vålla skada måste klart kunna förutses och vara nära förestående.

För att fastställa om det föreligger risk för väsentlig skada ska bland annat följande faktorer beaktas:

a) De ifrågavarande subventionernas art och de kommersiella effekter som dessa kan komma att få.

b) En betydande ökningstakt för subventionerad import till gemenskapsmarknaden som talar för att en väsentligt ökad import är sannolik.

c) Tillräcklig och fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en nära förestående, väsentlig ökning av denna kapacitet som talar för en väsentligt ökad subventionerad export till gemenskapen, med beaktande av förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

d) Om importen sker till priser som väsentligt skulle kunna sänka priserna eller hindra de prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.

e) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen av dessa faktorer i sig är nödvändigtvis en avgörande bedömningsgrund men de faktorer som beaktas måste tillsammans leda till slutsatsen att ytterligare subventionerad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att inträffa om inte skyddsåtgärder vidtas.

Artikel 9 — Definition av gemenskapsindustri

[1049] 1. Vid tillämpning av denna förordning ska med begreppet *gemenskapsindustri* avses alla producenter inom gemenskapen som tillverkar den likadana produkten eller de av dessa producenter vilkas sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 10.6, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

a) När producenterna står i ekonomisk intressegemenskap med exportörer eller importörer eller själva importerar den produkt som påstås vara subventionerad, får begreppet gemenskapsindustri tolkas så att det avser de övriga producenterna.

b) I undantagsfall får gemenskapens territorium såvitt avser den ifrågavarande produktionen indelas i två eller flera konkurrerande marknader och producenterna inom varje marknad får betraktas som en separat industri om

i) producenterna inom en sådan marknad säljer hela eller nästan hela sin tillverkning av den ifrågavarande produkten på denna marknad, och

ii) efterfrågan på denna marknad inte i väsentlig omfattning tillgodoses av producenter av den ifrågavarande produkten som har sin verksamhet någon annanstans inom gemenskapen.

Under sådana omständigheter kan skada anses föreligga även då en större del av den sammanlagda gemenskapsindustrin inte vållas någon skada, under förutsättning att den subventionerade importen är koncentrerad till en sådan isolerad marknad och att den subventionerade importen vållar de producenter som står för hela eller nästan hela produktionen inom den marknaden skada.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska producenter anses stå i ekonomisk intressegemenskap med en exportör eller en importör endast om

a) någon av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andra, eller

b) båda direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje part, eller

c) de tillsammans, direkt eller indirekt, kontrollerar en tredje part under förutsättning att det finns anledning att tro eller misstänka att detta förhållande är av sådan art att det gör att den berörda producenten uppträder på ett annat sätt än producenter som inte står i ekonomisk intressegemenskap på detta sätt.

Vid tillämpning av denna punkt ska en producent anses kontrollera den andra om den förra rättsligt eller faktiskt kan inskränka eller påverka inriktningen av den senares verksamhet.

3. När begreppet gemenskapsindustri har tolkats som producenterna inom en viss region ska exportörerna eller de offentliga myndigheter som beviljar utjämningsbara subventioner ges tillfälle att erbjuda åtaganden för den berörda regionen enligt artikel 13. I sådana fall ska vid utvärdering av i vad mån åtgärderna ligger i gemenskapens intresse särskilt avseende fästas vid regionens intressen. Om ett godtagbart åtagande inte görs omedelbart eller om de situationer som avses i artikel 13.9 och 13.10 föreligger, får en provisorisk eller slutgiltig utjämningstull införas för gemenskapen i dess helhet. I sådana fall kan tullarna, om detta är genomförbart, begränsas till att avse särskilda producenter eller exportörer.

4. Bestämmelserna i artikel 8.7 är tillämpliga på denna artikel.

Artikel 10 — Inledande av förfaranden

[1050] 1. Med undantag för punkt 8 ska en undersökning för att fastställa förekomst, grad och effekt av en påstådd subvention inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning som inte är juridisk person på gemenskapsindustrins vägnar gör en skriftlig framställning.

Framställningen kan göras till kommissionen eller en medlemsstat som ska vidarebefordra den till kommissionen. Kommissionen ska sända medlemsstaterna en kopia av varje framställning den tar emot. Framställningen ska anses gjord den första arbetsdagen efter det att den översändes till kommissionen med rekommenderat brev eller efter det att kommissionen skriftligen erkänt sig ha mottagit det.

Om en medlemsstat utan att en framställning har gjorts förfogar över tillräckliga bevis för en subvention och en därav följande skada för gemenskapsindustrin ska den omedelbart översända dessa bevis till kommissionen.

2. En framställning enligt punkt 1 ska innehålla tillräckliga bevis om förekomsten av en utjämningsbar subvention (och, om möjligt, om dess belopp), skada och orsakssamband mellan den påstått subventionerade importen och den påstådda skadan. Framställningen ska innehålla sådana uppgifter som rimligen är tillgängliga för klaganden och som rör följande förhållanden:

a) Klagandens identitet och en beskrivning av volymen och värdet på klagandens tillverkning inom gemenskapen av den likadana produkten. Om en skriftlig framställning görs för gemenskapsindustrins räkning ska i framställningen anges den industri för vars räkning den görs med hjälp av den förteckning över samtliga kända gemenskapsproducenter av den likadana produkten (eller sammanslutningar av gemenskapsproducenter av den likadana produkten), och, i möjligaste mån, uppgift om hur stor del av volymen och värdet på gemenskapens tillverkning av den likadana produkten som dessa producenter står för.

b) En fullständig beskrivning av den produkt som påstås vara subventionerad, namnen på ursprungs- eller exportlandet/länderna, varje känd exportör eller utländsk producentens identitet samt en förteckning över kända importörer av produkten i fråga.

c) Bevis angående förekomsten, omfattningen och arten av subventionen i fråga samt bevis för att den är utjämningsbar.

d) Uppgifter om hur volymen av den påstått subventionerade importen har utvecklats, denna imports inverkan på priset för den likadana produkten på gemenskapsmarknaden och dess påverkan på gemenskapsindustrin, enligt vad som framgår av relevanta faktorer och förhållanden som påverkar tillståndet inom denna bransch, t.ex. de som räknas upp i artikel 8.2 och 8.4.

3. Kommissionen ska i möjligaste mån pröva riktigheten och tillförlitligheten hos de bevis som framläggs i framställningen för att fastställa om den är tillräcklig för att motivera att en undersökning inleds.

4. En undersökning kan inledas för att avgöra om de påstådda subventionerna är selektiva enligt artikel 4.2 och 4.3.

5. En undersökning kan även inledas angående åtgärder av det slag som räknas upp i bilaga IV [1079], i den mån de inrymmer ett inslag av subvention i enlighet med artikel 3, i syfte att fastställa huruvida åtgärderna i fråga helt och hållet överensstämmer med bestämmelserna i den bilagan.

6. En undersökning enligt punkt 1 ska endast inledas om det, på grundval av en granskning av i vilken grad gemenskapsproducenter av en likadan produkt stöder eller motsätter sig framställningen, konstaterar att framställningen har gjorts av gemenskapsindustrin eller på dess vägnar. Framställningen ska anses gjord av gemenskapsindustrin eller på dess vägnar om den stöds av gemenskapsproducenter vilkas sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig framställningen. Undersökningen ska dock inte inledas om de gemenskapsproducenter som uttryckligen stöder framställningen tillsammans svarar för mindre än 25 % av gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten.

7. Om ett beslut inte redan har fattats om att en undersökning ska inledas, ska myndigheterna undvika att offentliggöra en ansökan om att en undersökning ska inledas. Kommissionen ska dock, så snart som möjligt efter det att en framställning som är vederbörligen underbyggd i enlighet med denna artikel har tagits emot och i alla händelser innan en undersökning inleds, underrätta det berörda ursprungs- eller exportlandet, som ska uppmanas att inleda samråd i syfte att klargöra situationen såvitt avser de frågor som avses i punkt 2 och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

8. Om kommissionen på grund av särskilda omständigheter beslutar att en undersökning ska inledas utan att en skriftlig framställning av denna innebörd har mottagits från en unionsindustri eller på dess vägnar, ska detta endast göras om den förfogar över tillräckliga bevis för förekomsten av en utjämningsbar subvention, en skada och ett orsakssamband enligt vad som anges i punkt 2. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har fastställt att det finns ett behov av att inleda en sådan undersökning.

9. Bevis som rör subventioner och skada ska granskas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning ska inledas eller inte. En framställning ska avslås om de bevis som rör utjämningsbar subventionering eller skada inte räcker till för att motivera att förfarandet fortsätter. Förfaranden ska inte inledas mot länder vilkas import motsvarar en marknadsandel som är mindre än 1 %, om inte dessa länder tillsammans svarar för 3 % eller mer av gemenskapens konsumtion.

10. En framställning får återkallas innan undersökningen har inletts och ska då betraktas som icke ingiven.

11. Om det klart framgår att det finns tillräckliga bevis för att motivera att ett förfarande inleds, ska kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter dagen då klagomålet lämnades in och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om tillräckliga bevis inte har lagts fram, ska klaganden informeras om detta inom 45 dagar efter det att klagomålet lämnades in till kommissionen. Kommissionen ska, normalt inom 21 dagar från den dag då den mottog klagomålet, tillhandahålla medlemsstaterna information om sin analys av klagomålet.

12. Tillkännagivandet om att ett förfarande inleds ska innehålla ett meddelande om att en undersökning har inletts, uppgift om vilken produkt och vilka länder som berörs, en sammanfattning av den information som har mottagits och en föreskrift om att alla relevanta uppgifter ska lämnas till kommissionen.

Vidare ska de tidsfrister anges inom vilka berörda parter ska ge sig till känna och skriftligen redogöra för sin ståndpunkt samt lämna uppgifter, om denna ståndpunkt och dessa uppgifter ska kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet ska även anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 11.5.

13. Kommissionen ska underrätta de exportörer, importörer och intresseorganisationer för dessa som den vet är berörda samt ursprungs- och/eller exportlandet och klagandena om att förfarandet har inletts och ska, samtidigt som den ser till att skydda konfidentiella uppgifter, tillhandahålla de kända exportörerna och myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet den fullständiga texten till den skriftliga framställning som avses i punkt 1 och, om de begär det, även förse de andra berörda parterna med texten. Om antalet berörda exportörer är särskilt stort behöver den fullständiga texten till framställningen endast tillställas myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet eller den berörda branschorganisationen.

14. En undersökning avseende utjämningsstull ska inte hindra tullklarering. *Förordning 37/2014.*

Artikel 11 – Undersökningen

[1051] 1. Sedan förfarandet har inletts ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna påbörja undersökningen på gemenskapsnivå. Denna undersökning ska omfatta såväl subvention som skada och dessa företeelser ska undersökas samtidigt.

För att undersökningsresultaten ska bli representativa ska en sådan undersökningsperiod väljas som i fråga om subvention normalt sett motsvarar den undersökningsperiod som anges i artikel 5.

Upplysningar avseende en period som infaller efter undersökningsperioden ska normalt inte beaktas.

2. Parter som får sig frågeformulär tillsända i en undersökning om utjämningsstull ska få minst 30 dagar för att besvara dem. Tidsfristen för exportörerna ska börja löpa den dag då de mottar frågeformuläret, vilket anses ha skett en vecka efter det att frågeformuläret sändes till exportörerna eller överlämnades till den behöriga diplomatiska representanten för ursprungs- och/eller exportlandet. Med beaktande av de tidsfrister som gäller för undersökningen kan en förlängning av trettio-dagarsfristen medges under förutsättning att parten anför goda skäl härför, i form av särskilda omständigheter.

3. Kommissionen kan begära att medlemsstaterna förser den med uppgifter och medlemsstaterna ska i ett sådant fall vidta nödvändiga åtgärder för att efterkomma en sådan begäran.

De ska sända kommissionen de begärda uppgifterna tillsammans med resultaten av alla inspektioner, kontroller eller undersökningar som utförs.

Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat begär det ska kommissionen översända dem till medlemsstaterna, såvida de inte är konfidentiella, i vilket senare fall en icke-konfidentiell sammanfattning ska översändas.

4. Kommissionen kan begära att en medlemsstat ska utföra alla nödvändiga inspektioner och kontroller, särskilt hos importörer, köpmän och gemenskapsproducenter, och att den ska utföra undersökningar i tredjeland, under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke och att de offentliga myndigheterna i landet i fråga har blivit officiellt underrättade och inte gör några invändningar.

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att efterkomma en sådan begäran från kommissionen.

Om kommissionen eller en medlemsstat begär det, får tjänstemän från kommissionen biträda medlemsstaternas tjänstemän när dessa utför sina uppgifter.

5. De berörda parter som har givit sig till känna enligt artikel 10.12 andra stycket ska höras om de har lämnat en skriftlig begäran härom inom den tidsfrist som bestämdes i tillkännagivandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och därvid visat att de verkligen är berörda parter som kan komma att påverkas av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

6. De importörer, exportörer och klagande som har givit sig till känna enligt artikel 10.12 andra stycket samt de offentliga myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet, ska om de begär det beredas tillfälle att möta parter som har motstridiga intressen så att motsatta ståndpunkter kan redovisas.

Därvid ska hänsyn tas till behovet av att skydda konfidentiella uppgifter och till parternas intressen.

Ingen av parterna ska vara skyldig att delta i ett sådant möte, och en parts frånvaro ska inte skada hans sak.

Muntliga uppgifter som lämnas enligt denna punkt ska beaktas av kommissionen om de senare bekräftas skriftligen.

7. Klagandena, de offentliga myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet, importörerna och exportörerna och deras intresseorganisationer, användarna och de konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 10.12 andra stycket, kan om de skriftligen begär det, få ta del av alla de uppgifter som någon av de parter som berörs av undersökningen har försett kommissionen med, förutom handlingar som har upprättats av gemenskapens eller medlemsstaternas myndigheter, under förutsättning att dessa uppgifter är relevanta för att försvara deras intressen och inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 29 och att de används i undersökningen.

Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter ska beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

8. Utom under de omständigheter som avses i artikel 28 ska riktigheten i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas i möjligaste mån kontrolleras.

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 10.11 ska en undersökning om möjligt avslutas inom en tid av ett år. Sådana undersökningar ska under alla omständigheter avslutas inom en tid av 13 månader efter det att de inletts och detta ska, såvitt avser åtaganden, ske i överensstämmelse med det undersökningsresultat som antas enligt artikel 13 eller, såvitt avser slutgiltiga åtgärder, i överensstämmelse med det undersökningsresultat som antas enligt artikel 15.

10. Under hela den tid som undersökningen pågår ska kommissionen ge ursprungs- och/eller exportlandet rimliga möjligheter att fortsätta att samråda i syfte att klargöra den faktiska situationen och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

Artikel 12 – Provisoriska åtgärder

[1052] 1. Provisoriska tullar kan införas om

- a) en undersökning har inletts enligt artikel 10,
- b) ett tillkännagivande härav har skett och berörda parter har givits tillräcklig möjlighet att lämna uppgifter och att yttra sig i enlighet med artikel 10.12 andra stycket,
- c) det preliminärt har fastställts att den importerade produkten är föremål för utjämningsbara subventioner och att detta leder till skada för gemenskapsindustrin, och
- d) gemenskapsintresset kräver att en åtgärd vidtas för att hindra sådan skada.

De provisoriska tullarna ska införas tidigast 60 dagar och senast nio månader från den dag då förfarandet inleddes.

Den provisoriska utjämningsstullens belopp får inte vara högre än det sammanlagda beloppet av den provisoriskt fastställda utjämningsbara subventionen men det bör vara lägre än detta om en sådan lägre tull räcker till för att hindra skadan för gemenskapsindustrin.

2. En säkerhet ska ställas för de provisoriska tullarna, och de ifrågavarande produkternas övergång till fri omsättning inom gemenskapen ska förutsätta att en sådan säkerhet ställs.

3. Kommissionen ska vidta provisoriska åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 25.4.

4. Om en medlemsstat begär att kommissionen omedelbart ska ingripa och om villkoren i punkt 1 första och andra styckena är uppfyllda, ska kommissionen inom en tid av högst fem arbetsdagar efter att ha mottagit denna begäran besluta om huruvida en provisorisk utjämningsstull ska införas.

5. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 37/2014.

6. Provisoriska utjämningsstullar ska införas för en tid av högst fyra månader.
Förordning 37/2014.

Artikel 13 – Åtaganden

[1053] 1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att subventioner och skada föreligger, får kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2 godta ett tillfredsställande, frivilligt åtagande med innebörden att

a) ursprungs- och/eller exportlandet går med på att undanröja eller begränsa subventionen eller att vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar, eller

b) exportören åtar sig att revidera sina priser eller att upphöra med export till området i fråga av produkter som är föremål för utjämningsbara subventioner, så att kommissionen är övertygad om att subventionernas skadliga verkan därigenom undanröjs.

I sådana fall ska, under den tid åtagandena är i kraft, de provisoriska tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 12.3 och de slutgiltiga tullar som införts i enlighet med artikel 15.1 inte tillämpas på import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som anges i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden och i eventuella ändringar av detta.

Prishöjningarna i enlighet med sådana åtaganden får inte vara större än vad som krävs för att kompensera för den ifrågavarande utjämningsbara subventionen, och de bör vara lägre än den utjämningsbara subventionens belopp om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin.

2. Kommissionen kan föreslå åtaganden, men det föreligger ingen skyldighet för ett land eller en exportör att göra ett sådant åtagande. Det förhållandet att ett land eller en exportör inte erbjuder sig att göra ett sådant åtagande eller inte godtar en uppmaning att göra det ska inte på något sätt påverka bedömningen av ärendet.

Det kan dock fastställas att det är troligare att hot om skada kommer att förverkligas om den subventionerade importen fortsätter. Åtaganden ska inte begäras eller godtas från länder eller exportörer annat än om det provisoriskt har fastställts att subvention och därav följande skada föreligger.

Endast i undantagsfall får åtaganden erbjudas senare än vid utgången av den period under vilken uppgifter kan lämnas enligt artikel 30.5.

3. Åtaganden som erbjudits behöver inte nödvändigtvis godtas om de bedöms som orealistiska, till exempel om antalet faktiska eller möjliga exportörer är alltför stort eller av andra skäl, inbegripet skäl av allmänpolitisk karaktär. Den berörda exportören och/eller det berörda ursprungs- och/eller exportlandet kan informeras

om skälen för att föreslå att ett erbjudet åtagande ska avslås och få tillfälle att yttra sig. Skälen för avslaget ska anges i det slutgiltiga beslutet.

4. De parter som erbjuder ett åtagande är skyldiga att tillhandahålla en icke-konfidentiell version av åtagandet så att de parter som berörs av undersökningen kan få tillgång till det.

5. Om ett åtagande godtas, ska undersökningen avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3.

6. Om ett åtagande godtas ska undersökningen angående subventioner och skada normalt fullföljas. Om det i ett sådant fall fastställs att subventioner och skada inte föreligger, ska åtagandet automatiskt upphöra att gälla utom i de fall då ett sådant undersökningsresultat i stor utsträckning beror på förekomsten av ett åtagande. I sådana fall kan det begäras att åtagandet ska bibehållas under skälig tid.

Om det konstateras att subventioner och skada föreligger, ska åtagandet fortsätta att gälla i enlighet med uppställda villkor och bestämmelserna i denna förordning.

7. Kommissionen ska kräva att varje land eller exportör vars åtagande godtagits regelbundet tillhandahåller uppgifter om åtagandets fullgörande och tillåter kontroll av relevanta uppgifter. Om dessa krav inte uppfylls ska detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

8. Om åtaganden från vissa exportörer godtas medan en undersökning pågår ska de, med avseende på artiklarna 18, 19, 20 och 22, anses börja gälla från och med den dag då undersökningen avslutas för ursprungs- och/eller exportlandet i fråga.

9. Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, ska godtagandet av åtagandet återtas av kommissionen i förekommande fall och ska den provisoriska tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 12 eller den slutgiltiga tull som införts i enlighet med artikel 15.1 tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören eller det berörda ursprungs- och/eller exportlandet har getts tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där exportören eller landet i fråga har återtagit sitt åtagande. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information när den har beslutat att återta åtagandet.

Alla berörda parter eller medlemsstater får lämna uppgifter som innehåller tillräcklig bevisning för att ett åtagande brutits. Den påföljande bedömningen av huruvida åtagandet brutits eller inte ska normalt slutföras inom sex månader och under inga omständigheter senare än nio månader efter det att en välgrundad begäran ingivits.

Kommissionen får begära att medlemsstaternas behöriga myndigheter bistår vid övervakningen av åtaganden.

10. En preliminär tull får införas enligt artikel 12 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning att tro att ett åtagande har brutits, eller vid överträdelse av eller återtagande av ett åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats. *Förordning 97/2014*.

Artikel 14 – Avslutande utan åtgärder

[1054] 1. Om klagomålet återkallas kan förfarandet avslutas såvida inte ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapsintresset.

2. Om skyddsåtgärder inte är nödvändiga, ska undersökningen eller förfarandet avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3.

3. Förfarandet ska omedelbart avslutas om det konstateras att de utjämningsbara subventionernas storlek är försumbara enligt punkt 5 eller den faktiska eller potentiella subventionerade importens volym, eller skadan, är negligierbar.

4. För ett förfarande som inleds i enlighet med artikel 10.11 ska skada normalt anses negligierbar när importens marknadsandel understiger procentsatserna enligt artikel 10.9. Såvitt avser undersökningar av import från utvecklingsländer ska den subventionerade importens volym betraktas som negligierbar om den utgör mindre än 4 % av den sammanlagda importen av likadana varor till gemenskapen, under förutsättning att importen från de utvecklingsländer, vilkas enskilda andelar av den sammanlagda importen utgör mindre än 4 %, tillsammans inte utgör mer än 9 % av den sammanlagda importen av den likadana produkten till gemenskapen.

5. En utjämningsbar subventions storlek ska anses vara försumbar om den värdemässigt understiger 1 %, med undantag för undersökningar av import med ursprung i utvecklingsländer där gränsen för att värdet ska anses försumbart ska vara 2 %, förutsatt att det endast är undersökningen som ska avslutas när den utjämningsbara subventionens storlek understiger tröskelvärdet för enskilda exportörer och att exportörerna även fortsättningsvis ska omfattas av förfarandet och kan bli föremål för en undersökning inom ramen för en översyn som utförs för det berörda landet i enlighet med artiklarna 18 och 19. *Förordning 37/2014.*

Artikel 15 – Införande av slutgiltiga tullar

[1055] 1. Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstaterats framgår att utjämningsbara subventioner och därav följande skada föreligger och att unionens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 31, ska kommissionen införa en slutgiltig utjämningsstull i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3. Om provisoriska tullar är i kraft, ska kommissionen inleda detta förfarande senast en månad innan dessa tullar upphör att gälla.

Några åtgärder ska inte införas om subventionen eller subventionerna dras tillbaka eller om det visas att subventionerna inte längre medför en förmån för de berörda exportörerna.

Beloppet för utjämningsstullen får inte överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner och bör understiga det sammanlagda utjämningsbara subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

2. En utjämningsstull ska på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt, oavsett var den kommer ifrån, om det konstateras att importen gynnas av en utjämningsbar subvention och vållar skada, dock inte på import för vilken ett åtagande enligt denna förordning har godtagits. I den förordning genom vilken tullen införs ska den tillämpliga tullsatsen anges för varje leverantör, eller om detta är praktiskt ogenomförbart, för varje berört leverantörsland.

3. Om kommissionen har begränsat sin bedömning i enlighet med artikel 27, får varje utjämningsstull som tillämpas på import från de exportörer eller producenter som har givit sig till känna enligt artikel 27 men som inte har omfattats av undersökningen, inte överstiga det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för parterna i stickprovet.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kommissionen bortse från varje utjämningsbart subventionsbelopp som är noll eller understiger minimitröskeln och från utjämningsbara subventioner som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 28.

Enskilda tullsatser ska tillämpas på import från exportörer eller producenter för vilka ett individuellt subventionsbelopp har beräknats i enlighet med artikel 27. *Förordning 37/2014.*

Artikel 16 – Retroaktiv verkan

[1056] 1. Provisoriska åtgärder och slutgiltiga utjämningstullar ska endast tillämpas på produkter som övergår till fri omsättning efter den tidpunkt då åtgärden enligt artikel 12.1 eller 15.1 träder i kraft, om inte annat följer av de undantag som anges i denna förordning.

2. Om en provisorisk tull har tillämpats och de slutligen konstaterade faktiska omständigheterna visar att utjämningsbara subventioner och skada föreligger, ska kommissionen oberoende av huruvida en slutgiltig utjämningstull ska införas eller ej, besluta i vilken omfattning den provisoriska tullen slutgiltigt ska tas ut.

I detta sammanhang ska begreppet ”skada” inte innefatta vare sig en avsevärd försening vid etablering av en gemenskapsindustri eller en risk för väsentlig skada, utom i de fall där det konstateras att detta skulle ha lett till väsentlig skada om inte provisoriska åtgärder hade vidtagits. I alla övriga fall där sådan risk eller sådan försening föreligger, ska de provisoriska beloppen återställas, och slutgiltiga tullar får införas endast från och med den dag då det slutligen fastställs att risk för skada eller en avsevärd försening föreligger.

3. Om den slutgiltiga utjämningstullen är högre än den provisoriska tullen, ska mellanskillnaden inte tas ut. Om den slutgiltiga tullen är lägre än den provisoriska tullen ska tullen beräknas på nytt. Om ett slutgiltigt fastställande är negativt, ska den provisoriska tullen inte bekräftas.

4. Produkter som har övergått till fri omsättning högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas men inte innan undersökningen inleddes, kan beläggas med en slutgiltig utjämningstull.

Första stycket ska gälla under förutsättning att

- a) importen har registrerats enligt artikel 24.5,
- b) kommissionen har givit de berörda importörerna tillfälle att yttra sig,
- c) det föreligger kritiska omständigheter som innebär att den berörda subventionerade produkten vållas skada som är svår att avhjälpa på grund av omfattande import under en relativt kort tid av en produkt som har förmån av utjämningsbara subventioner enligt bestämmelserna i denna förordning, och
- d) det anses nödvändigt att införa retroaktiva utjämningstullar på denna import för att hindra att en sådan uppkommer på nytt.

5. Om åtaganden bryts eller återtas kan slutgiltiga tullar tas ut på varor som har övergått till fri omsättning högst 90 dagar före den dag då provisoriska åtgärder började tillämpas under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 24.5 och att en sådan bedömning avseende retroaktivitet inte tillämpas på import som skedde innan åtagandet bröts eller återtogs. *Förordning 37/2014.*

Artikel 17 – Varaktighet

[1057] En utjämningsåtgärd ska vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att kompensera för utjämningsbara subventioner som vållar skada.

Artikel 18 – Översyn när åtgärderna upphör att gälla

[1058] 1. En slutgiltig utjämningsåtgärd ska upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översyn som avsåg såväl subvention som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. En sådan översyn i samband med att åtgärderna upphör att gälla ska göras på kommissionens initiativ eller på ansökan av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden ska fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

2. En översyn i samband med att åtgärderna upphör att gälla ska inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventioneringen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. Sannolikheten för detta kan exempelvis underbyggas med bevis för fortsatt subvention och skada eller med bevis för att skadans undanröjande helt eller delvis är beroende av förekomsten av åtgärder eller med bevis för att exportörernas situation eller marknadsvillkoren är sådana att det är sannolikt att den skadevällande subventioneringen fortsätter.

3. När undersökningar utförs enligt denna artikel, ska exportörerna, importörerna, ursprungs- och/eller exportlandet och gemenskapsproducenterna ges tillfälle att utveckla, vederlägga eller kommentera de uppgifter som redovisas i ansökan om översyn, och undersökningsresultatet ska beakta alla relevanta och vederbörligen styrkta omständigheter som redovisas beträffande frågan om huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt.

4. Ett tillkännagivande om att åtgärderna snart kommer att upphöra att gälla ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år som åtgärderna är i kraft i enlighet med denna artikel. Därefter ska gemenskapsproducenterna senast tre månader före femårsperiodens utgång ha rätt att inge en ansökan om översyn i enlighet med punkt 2. Ett tillkännagivande om att åtgärderna faktiskt upphör att gälla i enlighet med denna artikel ska också offentliggöras.

Artikel 19 – Interimistisk översyn

[1059] 1. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på ansökan av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna eller ursprungs- och/eller exportlandet, om ansökan innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimistisk översyn.

2. En interimistisk översyn ska inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärderna inte längre är nödvändiga för att motverka den utjämningsbara subventionen och/eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller uppkommer på nytt om åtgärderna upphävs eller ändras eller för att de gällande åtgärderna inte, eller inte längre, är tillräckliga för att kompensera den utjämningsbara subvention som orsakar skadan.

3. I fall då en utjämningsstull som är lägre än de utjämningsbara subventionerna har införts, får en interimisöversyn inledas om gemenskapsproducenterna eller någon annan berörd part normalt inom två år från åtgärdens ikraftträdande lämnar tillräcklig bevisning för att exportpriserna har minskat efter den ursprungliga undersökningsperioden och före eller efter det att åtgärderna infördes eller för att åtgärderna inte har lett till några rörelser eller inte har lett till tillräckliga rörelser i återförsäljningspriserna för den importerade produkten i gemenskapen. Om det vid undersökningen framkommer att detta antagande är riktigt får utjämningsstullen höjas, så att den prishöjning som krävs för att undanröja skadan uppnås. Den höjda tullen får dock inte överstiga den utjämningsbara subventionens storlek.

Interimisöversynen får också, på de villkor som anges ovan, inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

4. Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna artikel kan kommissionen bland annat utreda om de omständigheter som rör subvention och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder har lett till förväntat resultat, och undanröjer den skada som tidigare fastställts enligt artikel 8. I detta sammanhang ska alla relevanta och vederbörligen styrkta omständigheter beaktas vid det slutliga avgörandet.

Artikel 20 – Påskyndad översyn

[1060] En exportör vars export har påförts en slutgiltig utjämningstull men som, av andra skäl än en vägran att samarbeta med kommissionen, inte har undersökts individuellt vid den ursprungliga undersökningen, har rätt att begära en påskyndad översyn så att kommissionen snabbt kan bestämma en individuell utjämningstullsats för denna exportör.

En sådan översyn ska inledas sedan unionens producenter har getts tillfälle att redovisa sin ståndpunkt. *Förordning 37/2014.*

Artikel 21 – Återbetalning

[1061] 1. Utan hinder av artikel 18 kan en importör begära återbetalning av tull som tagits ut, om det visas att den utjämningsbara subventionens belopp, på grundval av vilket den erlagda tullen har betalats, har undanröjts eller återförts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

2. För att erhålla återbetalning av utjämningstull ska importören inge en ansökan till kommissionen. Ansökan ska inges via den medlemsstat på vars territorium produkterna övergått till fri omsättning inom sex månader räknat från den dag då den slutgiltiga tullens storlek vederbörligen fastställdes av de behöriga myndigheterna eller räknat från den dag då ett beslut slutgiltigt fattades om att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts för provisoriska tullar. Medlemsstaterna ska omedelbart vidarebefordra denna ansökan till kommissionen.

3. En ansökan om återbetalning ska anses vederbörligen underbyggd endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den utjämningstull som begärs återbetalad och åtföljs av alla tullhandlingar som rör beräkning och betalning av detta belopp. Den ska även innehålla bevis på storleken på de utjämningsbara subventioner som under en representativ period har erhållits av den exportör eller producent som tullen gäller. I de fall då importören inte står i intressegemenskap med den berörda exportören eller producenten och denna information inte är omedelbart tillgänglig eller då exportören eller producenten inte är villig att överlämna dem till importören, ska ansökan innehålla en förklaring av exportören eller producenten om att beloppet på den utjämningsbara subventionen har sänkts eller undanröjts enligt denna artikel och att de relevanta bevisen ska tillställas kommissionen. Om denna bevisning inte tillhandahålls inom rimlig tid av exportören eller producenten, ska ansökan avslås.

4. Kommissionen ska besluta huruvida och i vilken omfattning ansökan ska bifallas och kan närsomhelst fatta beslut om att inleda en interimsoversyn, varvid de uppgifter och resultat som framkommer vid översynen, vilken ska utföras i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna typ av översyn, ska användas för att avgöra huruvida och i vilken omfattning en återbetalning är berättigad.

Återbetalning av tull ska normalt sett ske inom en tid av tolv månader, och under inga omständigheter senare än arton månader efter den tidpunkt då någon som importerar den produkt som är föremål för utjämningstull har ingivit en ansökan om återbetalning, som på vederbörligt sätt är underbyggd med bevis.

Utbetalning av det belopp som begärs återbetalat bör normalt sett göras av medlemsstaterna inom 90 dagar efter det beslut som avses i första stycket. *Förordning 37/2014.*

Artikel 22 – Allmänna bestämmelser om översyn och återbetalning

[1062] 1. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden för och utförandet av undersökningar ska med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs i enlighet med artiklarna 18, 19 och 20.

Översyner i enlighet med artiklarna 18 och 19 ska utföras snabbt och ska normalt slutföras inom tolv månader efter inledandet. Översyner i enlighet med artiklarna 18 och 19 ska under alla omständigheter slutföras inom 15 månader efter inledandet.

Översyner i enlighet med artikel 20 ska under alla omständigheter slutföras inom nio månader efter inledandet.

Om en översyn i enlighet med artikel 18 inleds medan en översyn i enlighet med artikel 19 pågår inom ramen för samma förfarande, ska översynen i enlighet med artikel 19 slutföras vid samma tidpunkt som föreskrivs ovan för översynen i enlighet med artikel 18.

Om undersökningen inte slutförs inom ovannämnda tidsfrister ska åtgärder

- a) i fråga om undersökningar i enlighet med artikel 18 upphöra att gälla,
- b) i fråga om undersökningar i enlighet med artiklarna 18 och 19 parallellt upphöra att gälla om antingen undersökningen i enlighet med artikel 18 påbörjades medan en översyn i enlighet med artikel 19 pågick i samma förfarande eller om sådana översyner påbörjats på samma gång,
- c) i fråga om undersökningar i enlighet med artiklarna 19 och 20 förbli oförändrade.

Ett tillkännagivande om åtgärdernas faktiska upphörande eller fortsatta tillämpning i enlighet med denna punkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Översyner enligt artiklarna 18, 19 och 20 ska inledas av kommissionen. Kommissionen ska besluta huruvida den ska inleda översyner enligt artikel 18 i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2. Kommissionen ska också informera medlemsstaterna när en operatör eller en medlemsstat har lämnat in en ansökan med motivering för varför en översyn enligt artiklarna 19 och 20 bör inledas och kommissionen har slutfört analysen av denna, eller när kommissionen själv har fastställt att det bör ske en översyn av huruvida åtgärderna fortfarande är nödvändiga.

3. Om det vid översyn visar sig motiverat, ska åtgärderna i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3 upphävas eller behållas enligt artikel 18 eller upphävas, bibehållas eller ändras enligt artiklarna 19 och 20.

4. Om åtgärderna upphävs för enskilda exportörer, men inte för landet i dess helhet, ska dessa exportörer fortsätta att omfattas av förfarandet och kan bli föremål för en förnyad undersökning vid en senare översyn som utförs för landet i fråga i enlighet med den här artikeln.

5. Om en översyn av åtgärder enligt artikel 19 fortfarande pågår då tiden för tillämpning av åtgärderna löper ut enligt artikel 18, ska åtgärderna även granskas mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 18.

6. Vid varje undersökning som görs inom ramen för förfarandet får översyn eller återbetalning som utförs enligt artiklarna 18–21 ska kommissionen, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, med beaktande av artiklarna 5, 6, 7 och 27 tillämpa samma metod som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen. *Förordning 37/2014.*

Artikel 23 – Kringgående

[1063] 1. Om gällande åtgärder kringgås får de utjämningsstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, eller import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder, eller import av delar av denna produkt.

2. Om gällande åtgärder kringgås får utjämningsstullar, som inte får överskrida den övriga utjämningsstull som införts i enlighet med artikel 15.2, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsats i de länder som omfattas av åtgärder.

3. Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeländer och gemenskapen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och gemenskapen, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning, för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av utjämningsstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och för att den importerade likadana produkten eller delar av den fortsatt subventioneras.

Till det bruk, de processer eller den bearbetning som avses i första stycket hör bland annat

a) obetydliga ändringar av den berörda produkten för att den ska omfattas av nomenklaturnummer som normalt inte omfattas av åtgärder, under förutsättning att dessa ändringar inte påverkar produktens grundläggande egenskaper,

b) sändningen av den produkt som omfattas av åtgärder via tredjeländer, och

c) exportörers eller producenters omorganisation av sina försäljningsmönster eller försäljningskanaler i det land som omfattas av åtgärder i syfte att slutligen exportera sina produkter till gemenskapen via producenter som omfattas av en individuell tullsats som är lägre än den som är tillämplig på producenternas produkter.

4. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska, på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part, inledas på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkterna 1, 2 och 3. Undersökningarna ska inledas genom en förordning från kommissionen, där tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 24.5 eller kräva säkerheter. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart en berörd part eller en medlemsstat har lämnat in en ansökan med motivering för varför en undersökning bör inledas och kommissionen har slutfört sin analys, eller när kommissionen själv har fastställt att en undersökning behöver inledas.

Undersökningarna ska utföras av kommissionen. Kommissionen får bistås av tullmyndigheterna, och undersökningen ska slutföras inom nio månader.

Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska kommissionen fatta beslut om detta i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3.

Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 24.5 eller från och med den dag då säkerheter krävdes. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden vid inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med denna artikel.

5. Import från företag som omfattas av befrielse från tull ska inte omfattas av registrering i enlighet med artikel 24.5 eller av åtgärder.

6. En väl underbyggd ansökan om befrielse från tull ska inges inom den tidsfrist som fastställs i kommissionens förordning om inledande av undersökningen.

Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum utanför gemenskapen, får befrielse från tull beviljas sådana producenter av den berörda produkten, vilka kan visa att de inte har något samband med en producent som omfattas av åtgärder och beträffande vilka det fastställs att de inte är involverade i kringgående i enlighet med definitionen i punkt 3.

Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum inom gemenskapen, får befrielse från tull beviljas importörer som kan visa att de inte har något samband med en producent som omfattas av åtgärder.

Denna befrielse från tull ska beviljas genom ett beslut av kommissionen och ska vara giltigt under den period och på de villkor som anges i beslutet. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har slutfört sin analys.

Under förutsättning att villkoren i artikel 20 är uppfyllda får befrielse från tull även beviljas efter slutförandet av den undersökning som ledde till att åtgärderna utvidgades.

7. Under förutsättning att det har gått minst ett år sedan åtgärderna utvidgades, och om antalet parter som ansöker eller kan tänkas ansöka om befrielse från tull är betydande, får kommissionen besluta att inleda en översyn av utvidgningen av åtgärderna. En sådan översyn ska utföras i enlighet med de bestämmelser i artikel 22.1 som är tillämpliga på översyner i enlighet med artikel 19.

8. Bestämmelserna i denna artikel ska inte hindra normal tillämpning av gällande tullbestämmelser. *Förordning 37/2014.*

Artikel 24 – Allmänna bestämmelser

[1064] 1. Provisoriska eller slutgiltiga utjämningstullar ska införas genom förordning och tas ut av medlemsstaterna på det sätt och enligt den tullsats och de villkor som anges i den förordning genom vilken dessa tullar införs. Dessa tullar ska även tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt uppbärs vid import.

Ingen produkt får beläggas med både antidumpnings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention.

2. Förordningar genom vilka provisoriska eller slutgiltiga utjämningstullar införs och förordningar eller beslut genom vilka åtaganden godtas eller genom vilka undersökningar och förfaranden avslutas ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Sådana förordningar eller beslut ska, med beaktande av att det är nödvändigt att skydda konfidentiella uppgifter, särskilt innehålla namnen på exportörerna, om det är möjligt, eller de berörda länderna, en produktbeskrivning och en sammanfattning av de förhållanden och överväganden som är väsentliga för att fastställa subvention och skada. I varje enskilt fall ska en kopia av förordningen eller beslutet skickas till de berörda parter som är kända. Bestämmelserna i denna punkt ska i tillämpliga delar även gälla översyn.

3. Särskilda bestämmelser, i synnerhet såvitt avser den gemensamma definitionen av begreppet ursprung enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [101] o.f.), får antas i enlighet med den här förordningen.

4. Om det ligger i unionens intresse, får åtgärder som införs i enlighet med denna förordning tillfälligt upphävas under nio månader genom ett beslut av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2. Kommissionen får förlänga det tillfälliga upphävandet med en ytterligare period om högst ett år i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2.

Åtgärder får endast upphävas tillfälligt om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats i en sådan omfattning att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppträffa om åtgärderna tillfälligt upphävs och under förutsättning att unionsindustrin har getts tillfälle att yttra sig och dessa yttranden har beaktats. Åtgärder får när som helst återinföras i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2 om skälet till att de tillfälligt upphävdes inte längre är tillämpligt.

5. Kommissionen kan, efter att vid lämplig tidpunkt ha informerat medlemsstaterna, kräva att tullmyndigheterna vidtar lämpliga åtgärder för att registrera importen, så att åtgärder därefter kan vidtas mot denna import från och med dagen för registreringen.

Importen kan göras till föremål för registrering efter ansökan av gemenskapsindustrin, om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att motivera en sådan åtgärd.

Registrering ska införas genom förordning i vilken ändamålet med åtgärden och, i förekommande fall, den uppskattade storleken på eventuell framtida skyldighet att betala tull ska anges. Import får inte göras till föremål för obligatorisk registrering under en längre period än nio månader.

6. Medlemsstaterna ska varje månad till kommissionen lämna en rapport om sådana produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder samt om beloppet på de tullar som uppbärs i enlighet med den här förordningen.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 får kommissionen begära att medlemsstaterna från fall till fall lämnar uppgifter som är nödvändiga för en effektiv övervakning av åtgärdernas tillämpning. Härvid ska bestämmelserna i artikel 11.3 och 11.4 tillämpas. Alla uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med denna artikel ska omfattas av bestämmelserna i artikel 29.6. *Förordning 37/2014.*

Artikel 25 – Kommittéförfarande

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 37/2014.

[1065] 1. Kommissionen ska biträddas av den kommitté som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ([1001] o.f.). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

5. I enlighet med artikel 3.5 i förordning (EU) nr 182/2011 ska, om det skriftliga förfarandet tillämpas för antagande av slutgiltiga åtgärder enligt punkt 3 i denna artikel eller för beslut om inledande eller uteblivet inledande av översyn när åtgärderna upphör att gälla enligt artikel 18 i den här förordningen, detta förfarande avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller en majoritet av kommittéledamöterna, såsom anges i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 182/2011, så begär. Om det skriftliga förfarandet tillämpas i andra fall när utkastet till åtgärd har diskuterats i kommittén, ska förfarandet avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär. Om det skriftliga förfarandet tillämpas i andra fall när utkastet till åtgärd inte har diskuterats i kommittén, ska det förfarandet avslutas

utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller minst en fjärdedel av kommittéledamöterna så begär.

6. Kommittén får överväga varje fråga rörande tillämpningen av denna förordning som tas upp av kommissionen eller på en medlemsstats begäran. Medlemsstaterna får begära information och får utbyta åsikter i kommittén eller direkt med kommissionen. *Förordning 37/2014*.

Artikel 26 – Kontrollbesök

[1066] 1. Kommissionen ska, om den finner det lämpligt, genomföra besök hos importörer, exportörer, handlare, agenter, producenter, branschföreningar och branschorganisationer för att gå igenom deras bokföring och kontrollera de uppgifter som lämnats om subventionen och skadan. Avsaknaden av ett riktigt och i rätt tid inkommet svar kan medföra att kontrollbesök inte genomförs.

2. Kommissionen kan vid behov utföra undersökningar i tredjeland under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke, att det berörda landet offentligen underrättas och att detta inte motsätter sig undersökningen. Så snart de berörda företagens samtycke har erhållits bör kommissionen underrätta myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet om namn på och adress till de företag som ska besökas och om de datum som överenskommits.

3. De berörda företagen ska underrättas om vilka slags uppgifter som ska kontrolleras vid kontrollbesöket och om alla ytterligare uppgifter som ska tillhandahållas vid sådana besök, vilket inte utesluter att ytterligare detaljuppgifter kan infördras mot bakgrund av de uppgifter som erhålls vid besöket.

4. Vid kontroller som utförs enligt punkterna 1, 2 och 3 ska kommissionen biträdas av tjänstemän från de medlemsstater som begär det.

Artikel 27 – Stickprov

[1067] 1. I de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får undersökningen begränsas till

a) ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner, varvid begränsningen ska ske med hjälp av statistiskt representativa stickprov på grundval av de upplysningar som finns tillgängliga när urvalet görs, eller

b) den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas med beaktande av den tid som står till förfogande.

2. Urvalet av parter, produktslag eller transaktioner som görs i enlighet med denna artikel åligger kommissionen, men urvalet ska helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts ger sig till känna och lämnar tillräckliga uppgifter för att ett representativt urval ska kunna göras.

3. När undersökningen begränsas enligt denna artikel ska ett individuellt belopp som motsvarar den utjämningsbara subventionen beräknas för varje exportör eller producent som inte ursprungligen valdes ut och som lämnar de nödvändiga upplysningarna inom de tidsfrister som anges i denna förordning, utom när antalet exportörer eller producenter är så stort att enskilda undersökningar skulle bli orimligt betungande och hindra att undersökningen avslutades i rätt tid.

4. Om beslut fattas om stickprov och några eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt stickprov väljas.

Om samarbetet fortsätter att uppvisa avsevärda brister eller om det inte finns tillräckligt med tid för att välja ett nytt stickprov ska tillämpliga bestämmelser i artikel 28 gälla.

Artikel 28 – Bristande samarbete

[1068] 1. I fall då någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte tillhandahåller nödvändiga uppgifter inom den tid som anges i denna förordning eller på ett påtagligt sätt hindrar undersökningen, kan beslut om provisoriska eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden, fattas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande upplysningar ska dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas.

Berörda parter bör göras uppmärksamma på följderna av bristande samarbete.

2. Det förhållandet att svar inte lämnas i datoriserad form ska inte anses innebära bristande samarbete, förutsatt att den berörda parten visar att det skulle vara orimligt betungande eller medföra orimliga extrakostnader att lämna svar på det sätt som begärts.

3. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i alla hänseenden bör de inte lämnas utan avseende, förutsatt att eventuella brister inte är sådana att de gör det överdrivet svårt att åstadkomma ett rimligen tillförlitligt undersökningsresultat, att uppgifterna lämnas i rätt tid och är kontrollerbara samt att parten har handlat efter bästa förmåga.

4. Om bevis eller upplysningar inte godtas ska den part som lämnat dem omedelbart informeras om orsakerna till detta och ges tillfälle att lämna ytterligare förklaringar inom den fastställda tidsfristen. Om förklaringarna inte anses tillfredsställande ska underrättelse om skälen till att dessa bevis eller uppgifter avvisas lämnas och de ska också anges i de avgöranden som offentliggörs.

5. Om undersökningsresultaten, inbegripet de som rör utjämningsbara subventioners storlek, grundas på bestämmelserna i punkt 1, framför allt på de uppgifter som lämnas i framställningen, ska upplysningarna om det är möjligt och med beaktande av tidsfristerna för undersökningen, kontrolleras genom att jämföras med uppgifter från andra oberoende källor som kan finnas tillgängliga, exempelvis offentliggjorda prislistor, officiell importstatistik och uppgifter om tullintäkter, eller uppgifter som andra berörda parter lämnat under undersökningen. Sådana uppgifter kan, i tillämpliga fall, inbegripa relevanta upplysningar om världsmarknaden eller andra representativa marknader.

6. Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom inte lämnas, kan resultatet bli mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.

Artikel 29 – Konfidentiell behandling

[1069] 1. Uppgifter som till sin karaktär är konfidentiella (t.ex. på grund av att deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller innebära en påtaglig nackdel för den person som lämnar uppgifterna, eller för den person från vilken denne har erhållit uppgifterna) eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, ska, om godtagbara skäl härför anförs, behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

2. De berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter är skyldiga att lämna icke-konfidentiella sammanfattningar av dessa. Dessa sammanfattningar ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna. Under exceptionella omständigheter får de nämnda parterna ange att uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas. Under sådana omständigheter ska skälen till att uppgifterna inte kan sammanfattas anges.

3. Om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna inte vill offentliggöra uppgifterna och inte heller vill tillåta att de lämnas ut i stora drag eller i sammanfattad form, får dessa uppgifter lämnas utan avseende om det inte med hjälp av lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan visas att uppgifterna är riktiga. Ansökningar om konfidentiell behandling ska inte avslås godtyckligt.

4. Denna artikel ska inte hindra gemenskapens myndigheter från att lämna ut uppgifter av allmän karaktär, särskilt inte skälen för de beslut som fattas till följd av denna förordning, och inte heller från att lämna ut de bevis som gemenskapens myndigheter stödjer sig på, i den mån det är nödvändigt att redogöra för dessa skäl i samband med förfaranden i domstol. Ett sådant utlämnande måste ske under beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärs- eller statshemligheter inte röjs.

5. Kommissionen och medlemsstaterna, däribland tjänstemännen hos någon av dessa, får inte yppa några uppgifter vilka mottagits i enlighet med denna förordning och för vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling, utan uttryckligt tillstånd från den uppgiftslämnaren. Uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller interna handlingar som upprättats av unionens eller medlemsstaternas myndigheter får endast lämnas ut om detta uttryckligen anges i denna förordning.

6. Uppgifter som mottas i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.

Denna bestämmelse ska inte hindra att uppgifter som mottagits i samband med en undersökning används vid inledandet av en annan undersökning inom ramen för samma förfarande rörande samma likadana produkt. *Förordning 37/2014.*

Artikel 30 – Information till parterna

[1070] 1. Klagandena, importörerna, exportörerna och deras intresseorganisationer samt ursprungs- och/eller exportlandet får begära att få detaljerad information om de omständigheter och överväganden som ligger till grund för beslut om provisoriska åtgärder. En sådan ansökan ska göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och informationen ska därefter så snart som möjligt tillhandahållas skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att få slutlig information om de väsentliga omständigheter och överväganden som ligger till grund för en planerad rekommendation om införande av slutgiltiga åtgärder eller avslutande av en undersökning eller ett förfarande utan att åtgärder införs, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas information om sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som användes för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om att slutligen få information ska lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk tull har tillämpats, vara kommissionen tillhanda senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes. Om en provisorisk tull inte har införts ska parterna ha möjlighet att begära att få slutlig information inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen.

4. Den slutliga informationen ska lämnas skriftligen. Det ska ske så snart som möjligt med beaktande av det nödvändiga i att skydda konfidentiella uppgifter och normalt sett senast en månad före inledandet av förfarandena enligt artiklarna 14 och 15. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna vissa omständigheter eller överväganden, ska dessa utlämnas så snart som möjligt.

Informationslämnandet ska inte inverka på något beslut som kommissionen därefter kan fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter och överväganden, ska uppgift härom överlämnas snarast möjligt.

5. De uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter ska endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall ska fastställas av kommissionen och som ska vara minst tio dagar, med beaktande av hur brådslande ärendet är. En kortare tidsfrist får fastställas om ytterligare slutgiltig information måste lämnas. *Förordning 37/2014.*

Artikel 31 – Gemenskapsintresset

[1071] 1. För att avgöra om ett ingripande ligger i gemenskapens intresse ska en helhetsbedömning göras av alla berörda parter intressen, inbegripet gemenskapsindustrins, användarnas och konsumenternas intressen. Ett avgörande enligt denna artikel får endast ske då alla parter har givits tillfälle att redogöra för sin ståndpunkt enligt punkt 2. Vid en sådan granskning ska särskild uppmärksamhet ägnas behovet att undanröja en snedvridning av handeln som följer av skadlig subventionering och behovet att återställa en effektiv konkurrens. Åtgärder som bestäms på grundval av konstaterade subventioner och skada får inte tillämpas om myndigheterna med beaktande av alla tillhandahållna uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att få tillgång till ett trovärdigt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder, kan klagandena, importörerna och deras intresseorganisationer, organisationer som företräder användarna och representativa konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av undersökning avseende utjämningstull. Dessa uppgifter eller lämpliga sammanfattningar därav ska överlämnas till de övriga parter som anges i denna punkt och de har rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran ska lämnas inom de tidsfrister som bestäms i punkt 2 och innehålla uppgift om de särskilda skälen – med utgångspunkt i gemenskapsintresset – för att höra parten.

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får yttra sig om tillämpningen av de provisoriska tullar som har införts. För att dessa synpunkter ska kunna beaktas ska de ha inkommit inom 25 dagar efter det att åtgärderna i fråga har börjat tillämpas, och synpunkterna eller lämpliga sammanfattningar av dem ska göras tillgängliga för övriga parter som ska ha rätt att yttra sig över dem.

5. Kommissionen ska granska de uppgifter som inlämnats på korrekt sätt och avgöra i vilken omfattning de är representativa, och resultatet av granskningen ska tillsammans med en bedömning av uppgifternas trovärdighet överlämnas till kommittén som en del av det utkast till åtgärd som lämnas in enligt artiklarna 14 och 15. Kommissionen bör ta kommitténs synpunkter i beaktande på de villkor som anges i förordning (EU) nr 182/2011.

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att få information om de omständigheter och överväganden som troligen kommer att ligga till grund för de slutgiltiga besluten. Denna information ska så långt det är möjligt göras tillgänglig, utan att detta påverkar sådana beslut som kommissionen senare kan komma att fatta.

7. Informationen ska endast beaktas när den underbyggs av faktiska bevis. *Förordning 37/2014.*

Artikel 32 – Samband mellan åtgärder avseende utjämningstull och multilaterala lösningar

[1072] Om en importerad produkt är föremål för åtgärder som införs med tillämpning av de förfaranden för tvistlösning som föreskrivs i subventionsavtalet och dessa åtgärder är tillräckliga för att undanröja den skada som de utjämningsbara subventionerna vållar, ska varje utjämningstull som införs för produkten i fråga omedelbart avskaffas eller tillfälligt upphävas, beroende på omständigheterna.

Artikel 33 – Slutbestämmelser

[1073] Denna förordning ska inte utesluta tillämpningen av

a) sådana särskilda bestämmelser som anges i överenskommelser mellan gemenskapen och tredjeland,

b) gemenskapens förordningar på jordbruksområdet och rådets förordningar (EEG) nr 2783/75 (EG) nr 3448/93 och (EG) nr 1667/2006; den här förordningen ska komplettera dessa förordningar och tillämpas utan hinder av alla de bestämmelser i dessa förordningar som utesluter tillämpning av utjämningstullar,

c) särskilda åtgärder, under förutsättning att sådana åtgärder inte står i strid med förpliktelser enligt Gatt.

Artikel 33a – Rapport

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 37/2014.

[1073 A] Kommissionen ska inkludera information om genomförandet av denna förordning i den årsrapport om tillämpningen och genomförandet av handelspolitiska skyddsåtgärder som ska föreläggas Europaparlamentet och rådet enligt artikel 22a [1022 A] i förordning (EG) nr 1225/2009. *Förordning 37/2014.*

Artikel 34 – Upphävande

[1074] Förordning (EG) nr 2026/97 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI [1081].

Artikel 35 – Ikraftträdande

[1075] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 188, den 18 juli 2009.

[1076] Förteckning över exempel på exportsubventioner

a) Direkta subventioner från offentliga myndigheter till ett företag eller en industri, vilka är knutna till exportresultaten.

b) System varigenom en exportör får förfoga över del av intjänad valuta, eller liknande förfarande som innebär exportbidrag.

c) Interna transport- och fraktavgifter för exportleveranser, som beslutas eller fastställs av offentliga myndigheter på mer fördelaktiga villkor än de som gäller för inhemska leveranser.

d) Offentliga myndigheters tillhandahållande, direkt eller indirekt genom offentligt beslutade program, av importerade eller inhemska varor eller tjänster för användning vid tillverkning av exportvaror på mer fördelaktiga villkor än de som gäller vid tillhandahållande av likadana varor eller direkt konkurrerande varor eller tjänster för användning vid tillverkning av varor för inhemsk konsumtion, om (då det är fråga om varor) villkoren är mer fördelaktiga än de affärsmässiga villkor⁽¹⁾ som deras exportörer kan få på världsmarknaderna.

e) Befrielse helt eller delvis från, avskrivning av eller anstånd med direkta skatter⁽²⁾ eller sociala avgifter som betalats eller ska betalas av industri- eller handelsföretag⁽³⁾, vilka särskilt beviljas på grund av deras export.

f) Särskilda avdrag som har direkt samband med export eller exportresultat som överstiger dem som beviljas för tillverkning för inhemsk konsumtion, vid beräkning av underlaget för direkta skatter.

g) Befrielse från eller avskrivning av indirekta skatter⁽⁴⁾ på tillverkning och distribution av exportvaror utöver de skatter som ska betalas i fråga om tillverkning och distribution av likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion.

h) Befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led⁽⁵⁾ på varor eller tjänster som används vid tillverkning av exportvaror, utöver befrielse, avskrivning eller anstånd som medges i fråga om samma slag av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på varor eller tjänster som använts vid tillverkning av likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion, dock förutsatt att befrielse, avskrivning eller anstånd medges i fråga om ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led även om befrielse, avskrivning eller anstånd inte medges när det är fråga om likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion, om de ackumulerade indirekta skatterna tas ut på insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall)⁽⁶⁾. Detta led ska tolkas i enlighet med riktlinjerna om förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen i bilaga II [1077].

i) Avskrivning eller restitution av importavgifter⁽⁷⁾ utöver vad som tas ut på importerade insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall); förutsatt dock att ett företag i särskilda fall får använda en kvantitet insatsvaror från hemmamarknaden som motsvarar och har samma kvalitet och egenskaper som importvarorna som ersättning för dessa i syfte att dra fördel av denna bestämmelse, om både importen och motsvarande exporttransaktion sker inom rimlig tid, som inte får överstiga två år. Detta led ska tolkas i enlighet med riktlinjerna i bilaga II [1077] om förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen och riktlinjerna i bilaga III [1078] för att avgöra om restitutionssystem som tillåter substitution utgör exportsubventioner.

j) Offentliga myndigheters (eller särskilda, av offentliga myndigheter kontrollerade institutioners) tillhandahållande av exportkreditgarantisystem eller exportkreditförsäkringssystem, av system för försäkring eller garanti mot ökande kostnader för exportvaror eller system för försäkring mot valutarisk, till premier som är otillräckliga för att täcka systemens långsiktiga kostnader och förluster.

k) Offentliga myndigheters (eller särskilda, av offentliga myndigheter kontrollerade eller under dessas överinseende verksamma institutioners) beviljande av exportkrediter till lägre räntor än de som de faktiskt måste betala för medel som används för detta ändamål (eller skulle tvingas betala för lån på internationella kapitalmarknader av motsvarande medel med samma förfallotid, övriga kreditvillkor och i samma valuta som exportkrediten), eller deras betalning av samtliga eller en del av de kostnader som exportörer eller finansiella institutioner bär för att få krediter, i den mån dessa används för att säkerställa ekonomiskt betydelsefulla fördelaktiga exportkreditvillkor.

En förutsättning är emellertid att om en WTO-medlem är part i en internationell överenskommelse om officiella exportkrediter, i vilken minst tolv av de ursprungliga medlemmarna per den 1 januari 1979 deltar (eller en efterföljande överenskommelse som dessa ursprungliga medlemmar godkännt), eller om en WTO-medlem i praktiken tillämpar ifrågakarande överenskommelsers räntebestämmelser, ska en exportkreditåtgärd som överensstämmer med de bestämmelserna inte betraktas som en exportsubvention.

l) Varje annan offentlig utgift som utgör en exportsubvention enligt artikel XVI i Gatt 1994.

⁽¹⁾ Med uttrycket "affärsmässiga villkor" avses att valet mellan inhemska eller importerade varor är fritt och enbart påverkas av affärsmässiga överväganden.

⁽²⁾ I denna förordning avses med

— *direkta skatter*: skatter på löner, vinster, räntor, hyror, royalties och alla andra former av inkomst samt skatter på fast egendom,

— *importavgifter*: tullar, avgifter och andra statliga pålagor som inte finns uppräknade på annan plats i denna not och som tas ut på import,

— *indirekta skatter*: försäljnings-, tillverknings-, omsättnings-, mervärdes-, koncessions-, stämpel-, överlåtelse-, lager- och utrustningsskatter, gränsskatter och alla andra skatter än direkta skatter och importavgifter,

— *indirekt skatt som tagits ut i tidigare led*: skatter som tas ut på varor och tjänster som direkt eller indirekt används för tillverkning av produkten,

— *ackumulerade indirekta skatter*: sådana flerledsskatter som tas ut där det inte finns något system för efterföljande kreditering av skatten, om de varor och tjänster som beskattas i ett tillverkningsled används i ett efterföljande tillverkningsled,

— *avskrivning av skatter*: även skatteåterbetalning eller skatteavdrag,

— *avskrivning eller restitution*: hel eller delvis befrielse från eller anstånd med importavgifter.

⁽³⁾ Uppskov behöver inte innebära en exportsubvention, t.ex. då skäligen räntavgifter tas ut.

⁽⁴⁾ Se fotnot 2.

⁽⁵⁾ Se fotnot 2.

⁽⁶⁾ Led h gäller inte för system för mervärdesskatt eller gränsskattejusteringar som används i stället för sådana system. Problemet rörande alltför stor avskrivning av mervärdesskatter regleras uteslutande av led g.

⁽⁷⁾ Se fotnot 2.

[1077] Riktlinjer för förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen⁽¹⁾**I**

1. Rabattsystem för indirekta skatter kan medge befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall). Likaså kan restitutionssystem medge avskrivning eller restitution av importavgifter som tagits ut på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall).

2. Förteckningen över exempel på exportsubventioner i bilaga I [1076] hänvisar till "insatsvaror som förbrukas i tillverkningen av exportvaran" i leden h och i. I enlighet med led h kan rabattsystem för indirekta skatter utgöra en exportsubvention om de leder till befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led och som är högre än det belopp som faktiskt betalats i sådana skatter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran. I enlighet med led i kan restitutionssystem utgöra en exportsubvention om de leder till avskrivning eller restitution av importavgifter som är högre än det belopp som faktiskt betalats i sådana skatter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran. Båda leden föreskriver att hänsyn ska tas till normalt bortfall vid bedömningen av förbrukningen av insatsvaror vid tillverkningen av exportvaran. Led i medger även substitution, när det är befogat.

II

3. Vid granskning av om insatsvaror förbrukats vid tillverkningen av exportvaran, som ett led i en utjämningsstullundersökning enligt denna förordning, ska kommissionen normalt förfara med ledning av följande principer.

4. Om det hävdas att ett rabattsystem för indirekta skatter eller ett restitutionssystem medför en subvention genom alltför stor rabatt eller restitution av indirekta skatter eller importavgifter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran, ska kommissionen normalt först fastställa om exportlandets offentliga myndigheter har infört och tillämpar ett system eller förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av exportvaran och till vilka mängder. När det konstaterats att ett sådant system eller förfarande tillämpas, ska kommissionen normalt granska om systemet eller förfarandet är rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet. Kommissionen får, om nödvändigt, företa vissa praktiska kontroller i enlighet med artikel 26.2 [1066] för att kontrollera riktigheten i uppgifterna eller för att förvissa sig om att systemet eller förfarandet tillämpas effektivt.

5. När ett sådant system eller förfarande saknas, eller när det är oskäligt, eller när ett skäligt system finns men inte tillämpas eller inte tillämpas effektivt, bör exportlandet normalt företa en ytterligare granskning som ska grundas på insatsvaror som faktiskt förbrukats, i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Om kommissionen anser det nödvändigt, får en ytterligare granskning genomföras i enlighet med punkt 4.

⁽¹⁾ Insatsvaror förbrukade vid tillverkningsprocessen är insatsvaror som fysiskt införlivas i slutvaran, energi, bränsle och olja som används i tillverkningsprocessen och katalysatorer som förbrukas när de används för att framställa exportvaran.

6. Kommissionen ska normalt betrakta insatsvaror som fysiskt införlivade om sådana insatsvaror används i tillverkningsprocessen och fysiskt ingår i exportvarorna. En insatsvara måste inte ingå i den slutliga varan i samma form som när den insattes i tillverkningsprocessen.

7. När mängden av en särskild insatsvara som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran ska fastställas, ska hänsyn normalt tas till ”normalt bortfall”, och sådant bortfall ska normalt anses som förbrukat vid tillverkningen av exportvaran. Med bortfall avses den del av en viss insatsvara som inte har en fristående funktion i tillverkningsprocessen, som inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran (t.ex. på grund av ineffektivitet) och som inte återvinns, används eller säljs vidare av samma tillverkare.

8. Vid fastställandet av huruvida påstått bortfall är ”normalt” ska kommissionen beakta tillverkningsprocessen, den genomsnittliga erfarenheten hos industrin i exportlandet och andra tekniska faktorer som kan ha betydelse. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till om exportlandets myndigheter har gjort en rimlig beräkning av värdet på bortfallet, när detta värde ska räknas med för skatte- eller tullrabatten eller avskrivningen.

*Bilaga III***[1078] Riktlinjer för att avgöra om restitutionssystem som tillåter substitution utgör exportsubventioner****I**

Restitutionssystem kan medge återbetalning och restitution av importavgifter på insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen för en annan vara och där export av den senare varan innehåller inhemska insatsvaror av samma kvalitet och egenskaper som de ersätta importerade insatsvarorna. Enligt led i i bilaga I [1076], kan restitutionssystem som tillåter substitution utgöra en exportsubvention om de leder till alltför stor restitution av de importavgifter som ursprungligen tagits ut på de importerade insatsvaror för vilka restitution begärs.

II

Vid granskning av restitutionssystem inom ramen för en utjämningsstullundersökning enligt denna förordning, ska kommissionen normalt förfara med ledning av följande principer:

1. Enligt led i i bilaga I [1076] får insatsvaror från hemmamarknaden ersätta importerade insatsvaror vid tillverkningen av en exportvara, om sådana insatsvaror är jämbördiga i kvantitet och har samma kvalitet och egenskaper som de importerade insatsvaror som de ersätter. Det är viktigt att system eller förfaranden för kontroll finns att tillgå för att exportlandets regering ska ha möjlighet att säkerställa och visa att kvantiteten av insatsvaror för vilka restitution begärs inte överstiger kvantiteten av exporterade varor av liknande slag, oavsett i vilken form varorna exporteras, och att värdet av återbetalda importavgifter inte överstiger de ursprungliga importavgifterna för berörda importerade insatsvaror.

2. Om det hävdas att ett restitutionssystem av detta slag medför en subvention ska kommissionen normalt först avgöra om exportlandets offentliga myndigheter infört och tillämpar ett kontrollsystem eller kontrollförfarande. Om så konstateras vara fallet, ska kommissionen i normala fall granska kontrollförfarandet för att bedöma om detta är rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet. I den omfattning som förfarandet anses uppfylla dessa krav och tillämpas effektivt, anses det inte föreligga någon subvention. Kommissionen får vid behov och i enlighet med artikel 26.2 [1066] göra vissa praktiska kontroller i syfte att fastställa att uppgifterna är korrekta eller för att förvissa sig om att systemet eller förfarandet tillämpas effektivt.

3. Om sådana kontrollförfaranden saknas, eller om de är oskäligen, eller när sådana förfaranden finns och anses skäligen men inte tillämpas eller inte tillämpas effektivt, kan en subvention anses föreligga. I sådana fall bör exportlandet göra en ytterligare granskning av berörda transaktioner i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Om kommissionen anser det nödvändigt, får ytterligare granskning företas i enlighet med punkt 2.

4. Förekomsten av bestämmelser om restitutionssystem som innebär att exportörer kan begära restitution för en särskilt utvald importsändning bör inte i sig anses medföra en subvention.

5. En alltför stor restitution av importavgifter enligt led i i bilaga I [1076] ska anses föreligga när en regering, genom sina restitutionssystem, betalat ränta på restituerade belopp, i den omfattning som ränta betalats eller ska betalas.

[1079]

(Denna bilaga återger bilaga 2 till jordbruksavtalet. Ord och uttryck som inte definieras här eller som inte är självklara ska tolkas i enlighet med det avtalet.)

Internstöd: Basen för undantag från neddragningsåtagandena

1. Internstöd för vilka undantag från neddragningsåtagandena begärs ska uppfylla det grundläggande kravet att inte ha några, eller endast minimala, handelsstörande effekter eller effekter på produktionen. Följaktligen ska alla internstöd för vilka undantag begärs vara förenliga med följande grundläggande kriterier, nämligen

a) stödet i fråga ska tillhandahållas genom ett offentligt finansierat statligt program (inklusive uteblivna statliga intäkter) som inte innefattar transfereringar från konsumenter, och

b) stödet i fråga ska inte ha effekten av prisstöd till producenter, samt stödspecifika kriterier och villkor enligt nedan.

Statliga serviceprogram

2. Allmänna tjänster

Internstöd i denna kategori innefattar utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med program som ger stöd eller förmåner till jordbruket eller lantbrukarkåren. De ska inte innefatta direkta betalningar till producenter eller bearbetare. Sådana program, vilka innefattar men inte är begränsade till den följande listan, ska uppfylla de allmänna kriterierna i punkt 1 och stödspecifika villkor där så anges nedan:

a) Forskning, inbegripet allmän forskning, forskning med koppling till miljöprogram och forskningsprogram angående särskilda produkter.

b) Bekämpning av skadegörare och sjukdomar, inklusive allmänna och produktspecifika åtgärder, såsom varningssystem, karantän och utrotning.

c) Utbildningstjänster, inkluderande såväl allmänna som fackmässiga utbildningsresurser.

d) Fortbildnings- och rådgivningstjänster, inklusive tillhandahållandet av resurser för att underlätta överförandet av information och forskningsresultat till producenter och konsumenter.

e) Besiktningstjänster, inbegripet allmänna besiktningstjänster och inspektion av särskilda produkter av hälso-, säkerhets-, klassificerings- eller standardiseringsskal.

f) Försäljnings- och marknadsföringstjänster, inbegripet marknadsinformation, rådgivning och marknadsföring avseende speciella produkter men exklusive utgifter för ospecificerade syften som skulle kunna användas av säljare för att minska försäljningspriset eller ge köparna en direkt ekonomisk förmån.

g) Infrastrukturella tjänster, innefattande: elnät, vägar och andra transportresurser, marknads- och hamnresurser, anordningar för vattenförsörjning, dammar och dräneringssystem och infrastrukturinstallationer i anslutning till miljöprogram. I samtliga fall ska ersättningen endast vara riktad till anskaffning eller uppbyggnad av anläggningar och ska inte innefatta tillhandahållande på subventionerad basis av gårdslokaliserade anläggningar andra än sådana som är allmänt tillgängliga och allmännyttiga. De ska inte innefatta subventioner till insatsvaror eller driftskostnader eller förmånliga användaravgifter.

3. Offentlig lagerhållning för försörjningsberedskapsändamål⁽¹⁾

Utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med uppbyggandet och lagerhållandet av produkter vilka utgör en integrerad del av ett program för försörjningsberedskap fastställt i nationell lagstiftning. Härefter kan inbegripas statligt stöd till privat lagring såsom en del av ett sådant program.

Volymen och uppbyggandet av sådana lager ska motsvara förutbestämda nivåer relaterade enbart till försörjningsberedskap. Processen för lageruppbyggnad och avyttring ska vara finansiellt transparent. Statliga livsmedelsinköp ska göras till gällande marknadspriser, och försäljningar från försörjningsberedskapslager ska inte ske under det gällande inhemska marknadspriset för produkten och kvaliteten i fråga.

4. Internt livsmedelsbistånd⁽²⁾

Utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med tillhandahållandet av internt livsmedelsbistånd till delar av befolkningen i nöd.

Berättigandet till att erhålla livsmedelsbiståndet ska vara klart definierat enligt kriterier knutna till näringsmässiga mål. Sådant stöd ska ha formen av direkt tillhandahållande av livsmedel till de berörda eller tillhandahållande av resurser för att möjliggöra för berättigade mottagare att köpa livsmedel antingen till marknadspriser eller subventionerade priser. Statliga livsmedelsinköp ska göras till gällande marknadspriser och finansieringen och administrationen av stödet ska vara transparent.

5. Direkta utbetalningar till producenter

Stöd tillhandahållet genom direkta utbetalningar (eller uteblivna intäkter, inklusive betalningar in natura) till producenter för vilka undantag från neddragningsåtaganden begärs ska uppfylla de grundläggande kriterierna enligt punkt 1 ovan, plus särskilda kriterier för de speciella former av direkta utbetalningar såsom anges i punkterna 6—13 nedan. Undantag från neddragningsåtaganden för varje existerande eller ny form av direkt utbetalning annan än som anges i punkterna 6—13, ska överensstämma med kriterierna i punkt 6 b—e utöver de allmänna kriterierna i punkt 1.

6. Avlänkat inkomststöd

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara fastslaget enligt klart definierade kriterier såsom inkomst, ställning som producent eller markägare, faktor användning eller produktionsnivå under en definierad och fast basperiod.

b) Storleken på sådana utbetalningar ett visst år ska inte vara knuten till eller grundas på form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) som bedrivits av producenten under något år efter basperioden.

⁽¹⁾ För tillämpningen av punkt 3 i denna bilaga ska statliga lagerhållningsprogram i syfte att trygga försörjningsberedskapen i utvecklingsländer och vilkas verksamhet är transparent och skött i enlighet med officiellt publicerade kriterier eller riktlinjer, anses vara i överensstämmelse med bestämmelserna i denna punkt, inklusive program under vilka lager av livsmedel för försörjningsberedskapsändamål anskaffas och frisläpps till administrativa priser, förutsatt att differensen mellan anskaffningspris och det externa referenspriset är beaktad i AMS.

⁽²⁾ För tillämpningen av punkterna 3 och 4 i denna bilaga ska anskaffandet av livsmedel till subventionerade priser med syfte att möta livsmedelsbehov hos fattiga stads- eller landsbygdsbor i utvecklingsländer på en regelbunden bas till skäliga priser anses vara förenligt med bestämmelserna i denna punkt.

c) Storleken på sådana utbetalningar ett visst år ska inte vara knuten till eller grundas på priser, inhemska eller internationella, tillämpade på produktion bedriven under något år efter basperioden.

d) Storleken på sådana utbetalningar ett visst år ska inte vara knuten till eller grundas på produktionsfaktorer använda under något år efter basperioden.

e) Krav på produktion ska inte ställas för att sådana utbetalningar ska göras.

7. Statligt finansiellt deltagande i inkomstförsäkrings- och inkomstskyddsprogram

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara bestämt av en inkomstförlust, endast beaktande inkomster erhållna från jordbruket, vilken är större än 30 % av genomsnittlig bruttointkomst eller motsvarande i nettointkomsttermer (undantaget betalningar från detta program eller liknande system) under den föregående treårsperioden eller ett treårsgenomsnitt grundat på den föregående femårsperioden, med undantag för den högsta och den lägsta noteringen. Varje producent som uppfyller denna förutsättning ska vara berättigad att erhålla utbetalning.

b) Det utbetalade beloppet ska kompensera för mindre än 70 % av producentens inkomstförlust under det år producenten blir berättigad att erhålla detta stöd.

c) Storleken på sådant stöd ska endast vara knuten till inkomst; den ska inte knytas till form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten eller till priser, inhemska eller internationella, tillämpade på sådan produktion eller på nyttjade produktionsfaktorer.

d) I de fall producenten samma år erhåller stöd enligt denna punkt och enligt punkt 8 nedan (bistånd vid naturkatastrofer) ska de totala utbetalningarna uppgå till högst 100 % av producentens totala förlust.

8. Utbetalningar (gjorda antingen direkt eller genom statligt finansiellt deltagande i skördeförsäkringsprogram) för hjälp vid naturkatastrofer

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska endast vara aktuellt efter formellt erkännande av statliga myndigheter att en naturkatastrof eller liknande katastrof (inklusive sjukdomsutbrott, hemsökelse av skadedjur, kärnolyckor och krig på medlemmens territorium) har förekommit eller förekommer och fastställas på grundval av en produktionsförlust vilken överstiger 30 % av den genomsnittliga produktionen under den föregående treårsperioden eller ett treårsgenomsnitt grundat på den föregående femårsperioden, med undantag för den högsta och lägsta noteringen.

b) Utbetalningar efter katastrofer ska endast tillämpas på förlust av inkomst, djur (inbegripet utbetalningar i samband med veterinär behandling av djur), land eller andra produktionsfaktorer till följd av naturkatastrofen i fråga.

c) Utbetalningar ska kompensera högst för den totala kostnaden för att ersätta sådana förluster och ska inte kopplas till krav på eller angivande av typ eller kvantitet på framtida produktion.

d) Utbetalningar gjorda under en katastrof ska inte överstiga den nivå som krävs för att förhindra eller mildra ytterligare förlust enligt kriteriet i led b ovan.

e) I de fall en producent samma år erhåller utbetalningar enligt denna punkt och enligt punkt 7 (inkomstförsäkrings- och inkomstskyddsprogram) ska den totala summan av sådana utbetalningar uppgå till högst 100 % av producentens totala förlust.

9. Stöd till strukturell anpassning givet genom program för att producenter ska kunna dra sig tillbaka

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i program utformade för att underlätta för personer sysselsatta med produktion av säljbara jordbruksvaror att dra sig tillbaka eller övergå till icke jordbrukande aktiviteter.

b) Utbetalningarna ska vara villkorade till att mottagaren fullständigt och permanent upphör med produktion av säljbara jordbruksvaror.

10. Stöd till strukturell anpassning givet genom program för tillbakadragande av resurser

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i program utformade för att ta bort mark och andra resurser, inklusive djur, från produktion av säljbara jordbruksvaror.

b) Utbetalningarna ska vara villkorade till borttagande av mark från produktion av säljbara jordbruksvaror under minst tre år och i fråga om djur att de slaktas eller slutgiltigt och permanent avyttras.

c) Utbetalningar ska inte vara kopplade till krav på eller angivande av någon alternativ användning av sådana marker eller andra resurser som innebär produktion av säljbara jordbruksprodukter.

d) Utbetalningar ska varken vara knutna till form eller kvantitet av produktion eller till priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion på den mark eller de resurser som fortfarande används för produktion.

11. Stöd till strukturell anpassning givet genom investeringsstöd

a) Berättigandet till sådana betalningar ska vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i statliga program utformade att stödja den finansiella eller fysiska omstruktureringen av en producents verksamhet som svar på sakligt påvisade strukturella nackdelar. Berättigandet till sådana program kan också vara grundat på klart definierade statliga program för privatisering av jordbruksmark.

b) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år ska inte vara knuten till eller grundad på slag av eller volym på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten under något år efter basperioden annat än vad som stadgas under kriteriet i led e.

c) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år ska inte vara knuten till eller grundad på priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion bedriven under något år efter basperioden.

d) Utbetalningarna ska endast ske under den period som är nödvändig för genomförandet av avsedd investering.

e) Utbetalningarna ska inte vara kopplade till krav på eller angivande av vilka jordbruksprodukter som ska produceras av mottagarna utöver att de inte producerar en speciell produkt.

f) Betalningarna ska vara begränsade till det belopp som krävs för att kompensera för den strukturella nackdelen.

12. Utbetalningar enligt miljöprogram

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara bestämt som en del av klart definierade statliga miljö- och naturvårdsprogram och vara kopplat till att särskilda villkor i det statliga programmet uppfylls, inbegripet villkor knutna till produktionsmetoder eller insatsvaror.

b) Utbetalningsbeloppet ska vara begränsat till de extra kostnader eller förluster av inkomst som uppfyllandet av det statliga programmet medför.

13. Utbetalningar enligt regionala stödprogram

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara begränsat till producenter i missgynnade regioner. Varje sådan region ska vara ett klart avgränsat, sammanhängande geografiskt område med en definierbar ekonomisk och administrativ identitet, bedömt som missgynnad på grundval av neutrala och objektiva kriterier som är klart uttryckta i lag eller förordning och som anger att regionens svårigheter beror på mer än temporära omständigheter.

b) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år ska inte vara knuten till eller grundad på form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten under något år efter basperioden annat än för att minska denna produktion.

c) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år ska inte vara knuten till eller grundad på priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion bedriven under något år efter basperioden.

d) Utbetalningar ska bara vara tillgängliga för producenter i stödberättigade regioner, men de ska vara generellt tillgängliga för samtliga producenter inom sådana regioner.

e) Där stödet relateras till produktionsfaktorer ska utbetalningar göras med ett successivt minskande belopp ovanför en tröskelnivå för berörd faktor.

f) Utbetalningarna ska vara begränsade till de extra kostnader eller den förlust av inkomster som bedrivandet av jordbruksproduktion i det bestämda området innebär.

Bilaga V

[1080] Upphävd förordning och en förteckning över dess efterföljande ändringar

Rådets förordning (EG) nr 2026/97
(EGT L 288, 21.10.1997, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 1973/2002
(EGT L 305, 7.11.2002, s. 4)

Rådets förordning (EG) nr 461/2004 Endast artikel 2
(EUT L 77, 13.3.2004, s. 12)

[1081] Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 2026/97	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 inledande ord	Artikel 2 inledande ord
Artikel 1.2 avslutande ord	Artikel 2 a inledande mening
Artikel 1.3 första stycket	Artikel 2 a sista mening
Artikel 1.3 andra stycket	Artikel 2 b
Artikel 1.4	Artikel 1.2
Artikel 1.5	Artikel 2 c
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3.1	Artikel 4.1
Artikel 3.2 första stycket, inledande ord	Artikel 4.2 första stycket, inledande ord
Artikel 3.2 första stycket a	Artikel 4.2 första stycket a
Artikel 3.2 första stycket b första meningen	Artikel 4.2 första stycket b
Artikel 3.2 första stycket b andra meningen	Artikel 4.2 andra stycket
Artikel 3.2 första stycket b tredje meningen	Artikel 4.2 tredje stycket
Artikel 3.2 första stycket c	Artikel 4.2 första stycket c
Artikel 3.2 andra stycket	Artikel 4.2 fjärde stycket
Artikel 3.3	Artikel 4.3
Artikel 3.4 första stycket, inledningen	Artikel 4.4 första stycket, inledningen
Artikel 3.4 första stycket a första meningen	Artikel 4.4 första stycket a
Artikel 3.4 första stycket a andra och tredje meningarna	Artikel 4.4 andra stycket
Artikel 3.4 första stycket b	Artikel 4.4 första stycket b
Artikel 3.5	Artikel 4.5
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 7.1 och 7.2
Artikel 7.3 första stycket första meningen	Artikel 7.3 första stycket
Artikel 7.3 första stycket andra meningen	Artikel 7.3 andra stycket
Artikel 7.3 andra stycket	Artikel 7.3 tredje stycket
Artikel 7.4	Artikel 7.4
Artikel 8.1	Artikel 2 d
Artikel 8.2–8.9	Artikel 8.1–8.8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10.1–10.4	Artikel 10.1–10.4
Artikel 10.7–10.13	Artikel 10.5–10.11
Artikel 10.14 första meningen	Artikel 10.12 första stycket
Artikel 10.14 andra och tredje meningarna	Artikel 10.12 andra stycket
Artikel 10.15 och 10.16	Artikel 10.13 och 10.14
Artikel 11.1 första och andra meningarna	Artikel 11.1 första stycket
Artikel 11.1 tredje meningen	Artikel 11.1 andra stycket
Artikel 11.1 fjärde meningen	Artikel 11.1 tredje stycket
Artikel 11.2	Artikel 11.2
Artikel 11.3 första meningen	Artikel 11.3 första stycket
Artikel 11.3 andra meningen	Artikel 11.3 andra stycket
Artikel 11.3 tredje meningen	Artikel 11.3 tredje stycket
Artikel 11.4 första meningen	Artikel 11.4 första stycket

Förordning (EG) nr 2026/97	Denna förordning
Artikel 11.4 andra meningen	Artikel 11.4 andra stycket
Artikel 11.4 tredje meningen	Artikel 11.4 tredje stycket
Artikel 11.5	Artikel 11.5
Artikel 11.6 första meningen	Artikel 11.6 första stycket
Artikel 11.6 andra meningen	Artikel 11.6 andra stycket
Artikel 11.6 tredje meningen	Artikel 11.6 tredje stycket
Artikel 11.6 fjärde meningen	Artikel 11.6 fjärde stycket
Artikel 11.7 första meningen	Artikel 11.7 första stycket
Artikel 11.7 andra meningen	Artikel 11.7 andra stycket
Artikel 11.8, 11.9 och 11.10	Artikel 11.8, 11.9 och 11.10
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13.1	Artikel 13.1
Artikel 13.2 första och andra meningarna	Artikel 13.2 första stycket
Artikel 13.2 tredje och fjärde meningarna	Artikel 13.2 andra stycket
Artikel 13.2 femte meningen	Artikel 13.2 tredje stycket
Artikel 13.3, 13.4 och 13.5	Artikel 13.3, 13.4 och 13.5
Artikel 13.6 första, andra och tredje meningarna	Artikel 13.6 första stycket
Artikel 13.6 fjärde meningen	Artikel 13.6 andra stycket
Artikel 13.7 och 13.8	Artikel 13.7 och 13.8
Artikel 13.9 första stycket	Artikel 13.9 första stycket
Artikel 13.9 andra stycket första och andra meningarna	Artikel 13.9 andra stycket
Artikel 13.9 andra stycket tredje meningen	Artikel 13.9 tredje stycket
Artikel 13.10	Artikel 13.10
Artikel 14.1–14.4	Artikel 14.1–14.4
Artikel 14.5, inledningen	Artikel 14.5, första delen av första meningen
Artikel 14.5 a	Artikel 14.5, andra delen av meningen, från ”undersökningar” till ”2 %”
Artikel 14.5 b	—
Artikel 14.5, slutet	Artikel 14.5, sista delen av meningen
Artikel 15.1 första meningen	Artikel 15.1 första stycket
Artikel 15.1 andra meningen	Artikel 15.1 andra stycket
Artikel 15.1 tredje meningen	Artikel 15.1 tredje stycket
Artikel 15.1 fjärde meningen	Artikel 15.1 fjärde stycket
Artikel 15.1 femte meningen	Artikel 15.1 femte stycket
Artikel 15.2	Artikel 15.2
Artikel 15.3 första meningen	Artikel 15.3 första stycket
Artikel 15.3 andra meningen	Artikel 15.3 andra stycket
Artikel 15.3 tredje meningen	Artikel 15.3 tredje stycket
Artikel 16.1	Artikel 16.1
Artikel 16.2 första meningen	Artikel 16.2 första stycket
Artikel 16.2 andra och tredje meningarna	Artikel 16.2 andra stycket
Artikel 16.3	Artikel 16.3
Artikel 16.4, inledningen, första delen	Artikel 16.4 första stycket
Artikel 16.4, inledningen, andra delen	Artikel 16.4 andra stycket, inledningen och leden a och b
Artikel 16.4 a och b	Artikel 16.4 andra stycket c och d
Artikel 16.5	Artikel 16.5
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19

Förordning (EG) nr 2026/97	Denna förordning
Artikel 20 första meningen	Artikel 20 första stycket
Artikel 20 andra meningen	Artikel 20 andra stycket
Artikel 21.1, 21.2 och 21.3	Artikel 21.1, 21.2 och 21.3
Artikel 21.4 första meningen	Artikel 21.4 första stycket
Artikel 21.4 andra meningen	Artikel 21.4 andra stycket
Artikel 21.4 tredje meningen	Artikel 21.4 tredje stycket
Artikel 22.1 första stycket första meningen	Artikel 22.1 första stycket
Artikel 22.1 första stycket andra och tredje meningarna	Artikel 22.1 andra stycket
Artikel 22.1 första stycket fjärde meningen	Artikel 22.1 tredje stycket
Artikel 22.1 första stycket femte meningen	Artikel 22.1 fjärde stycket
Artikel 22.1 andra stycket	Artikel 22.1 femte stycket
Artikel 22.1 tredje stycket, inledningen	Artikel 22.1 sjätte stycket, inledningen
Artikel 22.1 tredje stycket första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 22.1 sjätte stycket a, b och c
Artikel 22.1 fjärde stycket	Artikel 22.1 sjunde stycket
Artikel 22.2 första meningen	Artikel 22.2
Artikel 22.2 andra meningen	Artikel 22.3
Artikel 22.2 tredje meningen	Artikel 22.4
Artikel 22.3	Artikel 22.5
Artikel 22.4	Artikel 22.6
Artikel 23.1 första stycket första meningen	Artikel 23.1
Artikel 23.1 första stycket andra meningen	Artikel 23.2
Artikel 23.1 första stycket tredje meningen	Artikel 23.3 första stycket
Artikel 23.1 andra stycket, från ”Till det bruk” till ”bland annat”	Artikel 23.3 andra stycket, inledande ord
Artikel 23.1 andra stycket, från ”obetydliga ändringar” till ”producenternas produkter”	Artikel 23.3 andra stycket a, b och c
Artikel 23.2 första och andra meningarna	Artikel 23.4 första stycket
Artikel 23.2 tredje meningen	Artikel 23.4 andra stycket
Artikel 23.2 fjärde och femte meningarna	Artikel 23.4 tredje stycket
Artikel 23.2 sjätte och sjunde meningarna	Artikel 23.4 fjärde stycket
Artikel 23.3 första stycket första meningen	Artikel 23.5
Artikel 23.3 första stycket andra meningen	Artikel 23.6 första stycket
Artikel 23.3 första stycket tredje meningen	Artikel 23.6 andra stycket
Artikel 23.3 första stycket fjärde meningen	Artikel 23.6 tredje stycket
Artikel 23.3 andra stycket	Artikel 23.6 fjärde stycket
Artikel 23.3 tredje stycket	Artikel 23.6 femte stycket
Artikel 23.3 fjärde stycket	Artikel 23.7
Artikel 23.4	Artikel 23.8
Artikel 24.1 första och andra meningarna	Artikel 24.1 första stycket
Artikel 24.1 tredje meningen	Artikel 24.1 andra stycket
Artikel 24.2 första meningen	Artikel 24.2 första stycket
Artikel 24.2 andra och tredje meningarna	Artikel 24.2 andra stycket
Artikel 24.3	Artikel 24.3
Artikel 24.4 första och andra meningarna	Artikel 24.4 första stycket
Artikel 24.4 tredje meningen	Artikel 24.4 andra stycket
Artikel 24.4 fjärde och femte meningarna	Artikel 24.4 tredje stycket
Artikel 24.5 första meningen	Artikel 24.5 första stycket
Artikel 24.5 andra meningen	Artikel 24.5 andra stycket

Förordning (EG) nr 2026/97	Denna förordning
Artikel 24.5 tredje och fjärde meningarna	Artikel 24.5 tredje stycket
Artikel 24.6 och 24.7	Artikel 24.6 och 24.7
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	Artikel 26
Artikel 27.1, 27.2 och 27.3	Artikel 27.1, 27.2 och 27.3
Artikel 27.4 första meningen	Artikel 27.4 första stycket
Artikel 27.4 andra meningen	Artikel 27.4 andra stycket
Artikel 28	Artikel 28
Artikel 29.1–29.5	Artikel 29.1–29.5
Artikel 29.6 första meningen	Artikel 29.6 första stycket
Artikel 29.6 andra meningen	Artikel 29.6 andra stycket
Artikel 30.1, 30.2 och 30.3	Artikel 30.1, 30.2 och 30.3
Artikel 30.4 första, andra och tredje meningarna	Artikel 30.4 första stycket
Artikel 30.4 sista meningen	Artikel 30.4 andra stycket
Artikel 30.5	Artikel 30.5
Artikel 31	Artikel 31
Artikel 32	Artikel 32
Artikel 33	Artikel 33
Artikel 34	—
—	Artikel 34
Artikel 35	Artikel 35
Bilagorna I—IV	Bilagorna I—IV
—	Bilaga V
—	Bilaga VI

